

Sabancı
Üniversitesi
20 yıl

20 YILIN HİKAYESİ

Sabancı Üniversitesi

Editörden

20 Ekim 1999 tarihinde ilk öğrencilerine kapılarını açan üniversitemiz 2019 – 2020 Akademik Yılında 20 yılı doldurdu. Biz Sabancı Üniversiteliler üniversitemizin 20. yılını idrak etmiş olmanın heyecanını ve gururunu yaşıyoruz.

20 yıldır... Birlikte yaratıyor ve üretiyoruz. Cesaret ve özgüvenini, bilgi donanımından alan tüm Sabancı Üniversiteliler olarak dünyanın her yerinde geleceğe bakıyor ve onu inşa ediyoruz. **20 Yıldır Geleceğe Bakıyoruz.**

Mensubu olmaktan her zaman gurur duyduğumuz Sabancı Üniversitesi'nin kuruluşunda, özgün eğitim sisteminin oluşmasında, kampüsün inşaatında özetle Sabancı Üniversitesinin her anlamda oluşumunda emeği geçen ve artık aramızda olmayan başta Onursal Başkanımız **Sakıp Sabancı**, Mütevelli Heyetimizin ilk üyelerinden **Işık İnelbağ**, Kurucu Rektörümüz **Tosun Terzioğlu**, Kurucu Genel Sekretemiz **Hüsnü Paçacıoğlu**, Bilgi Merkezi Kurucu Direktörümüz **Hilmi Çelik**, Yönetim Bilimleri Fakültesi Öğretim Üyelerimiz **Hakan Orbay**, **Ziya Boyacıgiller**, Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi Öğretim Üyelerimiz **Dicle Koğacıoğlu**, **Erdal İnönü**, **Şerif Mardin**, Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi Öğretim Üyelerimiz **Gürsel Sönmez**, **Plamen Djakov**, **Yuda Yürüm**, Diller Okulu Öğretim Görevlimiz **Meral Güçeri**, Genel Sekreterlik Asistanımız **Ayşegül Arsoy**, Mali İşler Çalışanımız **Naciye İlgün** ve Bilgi Teknolojileri Yöneticimiz **Melda Sunman**'i sevgi, saygı ve rahmetle anıyoruz.

Üniversitemizin 20 yılı geride bıraktığı bu süreçte Sabancı Üniversitesi'nin ilk kuruluş yıllarından itibaren görev alan, çalışmaları ve varlığı ile üniversitemize katkıda bulunan akademisyen, idari çalışan ve ilk öğrencilerimizi kapsayan, dört sorudan oluşan bir röportaj serisi hazırladık. Elinizde tuttuğunuz bu kitap onların cevaplarından oluşuyor. Bu cevaplarda büyük bir heyecanla kuruluşundan itibaren görev aldıkları, emek verdikleri üniversitelerinin kendilerine kattıklarını, yaşamlarını nasıl değiştirdiğini öğreneceksiniz.

Keyifli okumalar.

Nesrin Balkan

Ahmet Evin'den "20 Yılın Hikayesi"

Ahmet Evin 1 Ekim 1997 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'ni. 23 yıldır Sabancı Üniversitesi'nde Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi (SSBF) Öğretim Üyesi olarak görev yapan ve halen Emeritus Öğretim Üyelerimizden olan Ahmet Evin, 1997 - 2001 yılları arasında (SSBF)'nin Kurucu Dekanlığını da yaptı.

Ahmet Evin'e sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanışmam 1995 yazında düzenlenen Arama Konferansı vesilesiyle oldu. Dünyanın çeşitli ülkelerinden davet edilen katılımcılar, gerek coğrafi gerek profesyonel açıdan çok geniş bir yelpazeyi temsil ediyordu. Bu uluslararası ekibin canlı tartışmaları ve içten katkılarıyla "Nasıl bir üniversite?" sorusuna yanıt olarak taslak bir özet ortaya çıktı. İki günde elde edilen bu sonuç belki de Üniversite'nin ilk başarısıydı. Çünkü bundan sonraki tasarım süreçlerinde ilk Arama Konferansı önerileri değiştirilmedi. Aksine, Üniversite'nin vizyon, misyon, eğitim ve yönetim modellerini o ilk öneriler doğrultusunda geliştirdik. Böylelikle ilk beyin fırtınamız, kurum felsefesinin oluşumu ve şekillenmesine de sonradan katkıda bulunmuş oldu.

Bir anımı daha paylaşmak istiyorum. 1997 sonbaharında – yani kampüs inşaatı daha başlamamış, Karaköy İletişim Merkezi yenilenmekte ve daha devralınmamış— üniversitenin iskelet kadrosuyla Sabancı Holding kulesindeki ofiste çalışmaya başladık. Bir gün rahmetli Hacı Sabancı bizim kata indi ve kapıdan girerken karşılaştık. Bana Rektörle randevusu olduğunu söyledi. Ben de "Lütfedip geldiniz ama Tosun (Terzioğlu) da sizi görmeye yukarı çıkabilirdi," dedim. Hacı Bey'in cevabı bu üniversitenin hamurunun ne denli bir sevgi ve saygıyla yoğrulduğunu yansıttı. Hacı Bey şöyle cevap verdi: "biz, üniversiteyi bir şirket olarak görmüyoruz. Üniversite hepimizin saygı duyduğu bir ilim ve eğitim kurumu. Üniversite hakkında görüşme yapacaksak biz üniversiteye gideriz, Rektörü davet etmeyiz, ondan randevu alarak görüşürüz".

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesi'ne kattıklarınızı anlatır mısınız?

Yukarıdaki anımdan anlaşılacağı gibi, Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığım beri neredeyse 25 yıl geçti. Bu süreçte çok farklı konularda gerçekten önemli tecrübeler edindim. Öğrendiklerim arasında en önemlisi "bir üniversite nasıl kurulur" oldu. Eski tabirle böyle bir perspektif kazanmak her kula müyesser olmaz.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Bundan yirmi yıl sonra Sabancı Üniversitesi'nin misyon ve vizyon hedefleri doğrultusunda gelişerek bir dünya üniversitesi hedefine daha da yaklaşmış olacağını umuyorum. Uluslararası bağlarını geliştirip küçük kampüs özelliğini koruyarak, güçlü öğretim üyesi ve öğrenci değişim programları ve araştırma projeleriyle büyük çapta programları yürütme kapasitesi olan bir üniversite...

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdu?

Sabancı Üniversitesi'nin ilk Arama konferansına Almanya'dan gelmiştim. Şimdi de bu satırları Almanya'dan yazıyorum. Sabancı Üniversitesi ile tanışmasaydım İstanbul'da uzun süre oturmayacaktım yani ya Amerika'da ya da Almanya'da olurdu.

Ahmet Öncü'den "20 Yılın Hikayesi"

Ahmet Öncü 1 Temmuz 1998 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'nde 22 yıldır Sabancı Üniversitesi'nde Yönetim Bilimleri Fakültesi Öğretim Üyesi olarak görev yapıyor.

Sorduğumuz dört soruya verdiği cevapları aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Sabancı Üniversitesi ile ilgili hiç unutamayacağım bir anım aslında onunla ilgili ilk anımdır. 1996 kışında doktoramı tamamlamış, Kanada'dan ailecek ülkemize dönmüş, Türkiye'nin önde gelen üniversitelerinden biri olan Bilkent Üniversitesi'nde çalışmaya başlamıştım. Önümüzde yeni bir dönem açılıyordu. Öğrencilerim, yeni tanıştığım meslektaşlarım, ülkeye dönmüş olmanın heyecanı, kolaylıkları ve zorluklarıyla günler birbirini izliyordu. 1998 kışına doğru işler yoluna girmiş, yeni hayatımıza uyum sağlamıştık.

Bu arada Sabancı Üniversitesi'nin kuruluş çalışmalarının devam ettiğini, yakın bir gelecekte eğitime kapılarını açacağını duyuyorduk. Rahmetli Hocamız Tosun Terzioğlu'nun adı Kurucu Rektör olarak geçiyor, o zamanki geleneksel isimlendirmesiyle Kurucu İşletme Fakültesi Dekanı olarak da sevgili Hocamız Muhittin Oral'dan söz ediliyordu. İşte o günlerde bir akşam Tosun Hoca'nın Muhittin Hoca ile birlikte benimle görüşmek için beni İstanbul'a beklediklerini bildiren bir telefon aldım. Doğal olarak, durumu eşime aktardım. Ona, "Galiba bana iş teklif edecekler", dedim. Uzun bir geçiş sürecinden sonra düzene girmiş hayatımızın yeniden rayından çıkacağı kaygısıyla olmalı, eşim yüzüme ülkemiz insanının geleneksel edasıyla, "akşam akşam iş çıkartma" gibisinden baktı. Karışık duygular içinde Tosun ve Muhittin Hocalarla buluştuğumda ne diyeceğimi bilemiyordum. Hiç beklemeden beni de aralarında görmek istediklerini söyleyerek, iş teklifini yaptılar. Yanıt vermeme beklememişlerdi bile! Hemen bu yeni üniversitenin nasıl bir kurum olacağını heyecanla anlatmaya başladılar. Onlar konuştuğunda daha ortada kampüsün bile olmadığını, bahsi geçen işin bir hayal olduğunu anlıyor, eğer işi kabul edersem eşimi nasıl ikna edebileceğimi

düşünüyordum. Kampüs maketinin resmini bana gösterdiklerinde kaygım daha da artmıştı. İçimden kendime “Bu inşaat ne zamana biter ki?” diye soruyordum. Tosun Hoca her zamanki sakin haliyle sanki gerçekmiş gibi Sabancı Üniversitesi’ni anlatmaya devam ediyordu. Söze Muhittin Hoca katılıyor, aralarında olmayan bir şey hakkında görüş alışverişi sürüyordu. Onları hayretle seyrederken şunu anladım: Bu insanlar bir hayalden gerçekmiş gibi konuşuyorlardı; onlar için hayalleri gerçekten daha gerçekti. Yeni bir şeyi kurduklarını biliyorlardı. Daha o anda içimde bu kuruluşa katılma arzusunu hissetmiştim. Sonunda, “Eee, ne diyorsun, tamam mı?” diye sordular. Şöyle dediğimi hatırlıyorum, “Bence tamam ama bir de eşime sormalıyım”. İkisi de gülerken, “Tabii ki”, dediler. Eşimi ikna etmem zor olmadı. Çünkü Hocalar hayallerini bana çoktan açılmışlardı.

1999’da kampüs inşaatı büyük ölçüde tamamlanmış, eğitime başlamıştık. İşte o gün bugündür o hayalin peşinden koşuyoruz. Okulumuzun başarılarını her duyduğumda, işte bu anı bir şekilde aklıma gelir. Hayalleri olmayanların geleceği olmaz, derim. Gelecek bir şekilde gelecektir. Ancak onun inşasına katılanlar ona hazır olurlar. Daha ilk günden Sabancı Üniversitesi’nin bunu başaracağı belliydi. Yani karar doğrudur.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesi’nin size kattıklarını anlatır mısınız?

20 yıl önceki halimi artık hayal bile edemiyorum. 22 yıllık bir üyesi olarak Sabancı Üniversitesi’ne bakınca bana kattıklarına dair o kadar çok şey görüyorum ki ne desem eksik kalır. Ancak şunları söyleyebilirim: Saygı kazanmak için saygılı olmak; özgüvenli olabilmek için bilgili olmak; mutlu olabilmek için sevgi dolu olmak; barış içinde olabilmek için ötekinin arzusunu kabul etmek ve son olarak yaratmak için asla yılmamak.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

20 yıl sonra bu dünyada olur muyum bilemiyorum. Ama o zaman da Sabancı Üniversitesi olarak bilineceğimi biliyorum. Sabancı Üniversitesi’ne gelince, onun da orada olacağını ve yine o tarihte de geleceği hayal edeceğimi tahmin ediyordum.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdu?

Bu tür soruları yanıtlamada her zaman zorlanırım. Sözü Nietzsche’ye bırakıp, onu yardıma çağırırım: “Kaderini sev çünkü hayatın bu”!

Albert Erkip’ten “20 Yılın Hikayesi”

Albert Erkip 1 Eylül 1998 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi. 22 yıldır Sabancı Üniversitesi’nde Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi (MDBF) Öğretim Üyesi olarak görev yapıyor.

Ağustos 2007 ile Aralık 2011 tarihleri arasında MDBF Dekanlığı da yapan Albert Erkip’in sorduğumuz dört soruya verdiği cevapları aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanışmam daha eskiye gidiyor ama aklımda kalan bir anı Karaköy binamızla ilgili. 1998 yazı olmalı, üniversite Sabancı Center’dan Karaköy’e yeni taşınmış. Alev (Topuzoğlu) ile beraber Ankara’dan gelip Karaköy’de bir toplantıya katıldık. Bina, Karaköy’ün canlılığı, orada yeni tanıştığımız meslektaşlarımız, müstakbel dostlarımız, Hilmi (Çelik) Bey’in bize Karaköy’deki mini Bilgi Merkezini tanıtmaması, hepimizdeki heyecan ve bir alay anı.

Bunlar arasında hiç unutmadığım Minerva Han’ın aşınmış ve çok kaygan merdivenleri. Ankara’ya döndüğümde ilk işim tabanı kaymayan ayakkabı almak oldu.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesi’nin size kattıklarını anlatır mısınız?

20 yılda belirgin bir fark benim yaşlanmam! Şaka bir yana, 20 yıl önce bir rüyayı tasarlamak için bir araya geldik. Ne olacağından emin değildik, nasıl yapılacağını anlamaya çalışıyorduk. 20 yıl sonra rüyanın önemli ölçüde gerçekleştiğini görmek ve bu gerçekleşmede bir ölçüde hepimizin katkısı olduğunu hissetmek çok büyük bir keyif. Beraber yarattık ve geliştirdik, ama bizi yüreklediren, bizi toparlayan, darmadağın fikirleri birleştirip eyleme dönüştüren bir Tosun Terzioğlu’umuz olmadan bunu becerebilir miydik bilemiyorum.

20 yıl sonra bu üniversitenin bir parçası olmaktan mutluyum. Başka bir üniversitede benzer duyguları bu ölçüde yaşayabileceğimi sanmıyorum; Sabancı'da kendimi başarılı bir deneyin parçası olarak hissettim; bu da hem heyecan hem de gurur verici.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi'nin şimdiki gibi kendine özgü yapısını bir ölçüde koruyarak Türkiye ve çevresinin önde gelen kurumlarından biri olmayı sürdüreceğini bekliyorum ve umuyorum. Tabii bir çok şey zamanla değişecek ama temel değerlerimizin, çalışanlara ve öğrencilerimize verilen önceliğin geliştirilerek korunacağını düşünüyorum.

20 yıl sonra bu yapının içinde kendimi görmem zor herhalde. En iyimseri kenardan izliyor olmam!

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdu?

Sabancı olmasaydı ODTÜ'den ayrılmayı düşünmezdim. Ben ODTÜ'de başladım, orada büyüdüm, orada mutluydum. Sabancı'ya katılmamdaki iki temel neden yeni bir deneyin parçası olmanın çekiciliği ve Tosun Terzioğlu'nun verdiği güven. Başka bir yerde başka bir zamanda bu çekiciliği ve güveni bulabilir miydim emin değilim. Sonuç olarak ODTÜ'de kalırdım. Tabii ODTÜ'de kalsaydım da 3 ay önce emekli olmuşum. Sabancı'da evden çıkamasam da, uzaktan da olsa Sabancı Üniversitesi'nin parçasıyım.

Alev Topuzoğlu'dan "20 Yılın Hikayesi"

Alev Topuzoğlu 1 Kasım 1998 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi. 22 yıldır Sabancı Üniversitesi'nde Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi Öğretim Üyesi olarak görev yapan Alev Topuzoğlu Temmuz 2018 tarihinden beri de Emeritus Öğretim Üyelerimizden biri.

Alev Topuzoğlu'nun sorduğumuz dört soruya verdiği cevapları aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Pek çok anım var. Karaköydeki uzun toplantılarımız aklıma geliyor hemen... Her ayrıntı üzerinde düşünüp en iyisini ortaya çıkarmaya çalışmak. Toplumsal duyarlılık projeleri gönüllü mü, yoksa zorunlu mu olsun sorusu üzerinde çok tartışmıştık mesela!

Üniversitenin kuruluş yıllarında beni en çok etkileyen olaylardan birisi ilk lisans mezuniyet töreniydi. Çok duygusal bir gündü çoğumuz için. Üniversite yıllarında geçirdikleri değişimi yakından izlemiş olduğumuz o ilk öğrencilerimizin aramızdan ayrılıp yepyeni bir hayata başlıyor olmaları, kendilerine duydukları güveni ve gözlerindeki parlıtyı görmek çok heyecan vericiydi. O öğrenciler üniversitemizin "birlikte yaratmak ve geliştirmek" ilkesini gönülden benimsemişlerdi. Katkıları çoktur. Sabancı Üniversitesinin bugünkü başarısında onların önemli bir payı olduğunu düşünüyorum.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesinin size kattıklarını anlatır mısınız?

20 yıl önce Sabancı Üniversitesinin başarılı bir kurum olacağına inanıyordum ve bugün bunun büyük ölçüde gerçekleşmiş olduğunu görmek beni mutlu ediyor. Üniversitenin kuruluş yıllarında yaşadığımız heyecan ve en iyiyi yapma isteği çok güçlüydü. Böyle müthiş bir deneyimin parçası olmayı büyük bir ayrıcalık olarak görüyorum. Bu deneyimi paylaşmak çok değerli arkadaşlıklara yol açtı/eski arkadaşlıkları pekiştirdi;

Zehra Öner, Zerrin Koyunsağan, Zehra Sayers, Albert Erkip... Birlikte yaşadığımız pek çok "ilk" oldu. Ve tabii artık aramızda olmayan sevgili arkadaşlarımız Tosun Terzioğlu, Hüsnü Paçacıoğlu ve Hilmi Çelik'i özlemlerimle anmak isterim.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklıma özellikle araştırmada dünyada çok saygın bir yer edinmiş bir üniversite geliyor. Ve kuruluş yıllarında benimsenen "birlikte yaratmak ve geliştirmek" ilkesinin üniversitenin geleneği haline geldiğini görmeyi hayal ediyorum. Üniversite küçükken, tüm akademik ve idari personel, hatta tüm öğrenciler birbirini tanıırken birlikte yaratmayı kolaylaştıracak ortamların oluşması daha kolaydı tabii. Ama üniversite büyürken birlikte yaratılacak ve geliştirilecek alanlar artıyor. Dolayısıyla bu ilkenin üniversitemizin önceliği ve zaman içinde geleneği haline gelmesini sağlamak zorlaşıyor ama daha da büyük önem kazanıyor. Çünkü, Sabancı Üniversitesinin şimdiye kadar gösterdiği başarıda, yukarıda da bahsettiğim gibi, ilk yıllarda bu ilkeyi içten benimsemiş ve birlikte yaratıcı fikirler üretmiş herkesin ve tabii bu fikirlerin uygulanmasında her zaman öncü olmuş Tosun Terzioğlu'nun büyük rolü olduğuna inanıyorum.

Kendime ilişkin hayalim, matematik problemleri üzerinde hala düşünüyor olmak ve üniversiteye ilişkin hayalimin gerçekleştiğini görmek:)

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdu?

Yolum Sabancı Üniversitesiyle kesişmeseydi ODTÜ'de öğretim üyeliğine devam ederdim sanırım.

Ali Alpar'dan
"20 Yılın Hikayesi"

Ali Alpar 1 Eylül 1999 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'nde Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi (MDBF) Öğretim Üyesi olarak görev yapan ve halen Emeritus Öğretim Üyelerimizden olan Ali Alpar 2004 -2010 yılları arasında öğretim üyeliğinin yanı sıra Temel Geliştirme Programı Direktörlüğü de yaptı.

1994 yılında ODTÜ'de, 2003 yılında da Sabancı Üniversitesinde Mezuniyet Sınıfı tarafından "En İyi Öğretim Üyesi" seçilen Ali Alpar'ın, sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Bilgi Merkezinin üst katındaki ilk ofislerimize taşındığımızda katın bir tarafı MDBF bir tarafı da Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesine (SSBF) ayrılmıştı. Ofisleri ayıracak bölme tahtaları geldi. MDBF de bizler cam kenarından başlayarak kare kare dizdik bölmelerimizi. SSBF'de arkadaşları ziyarete gittiğimde kayboldum: Orada herkes bir yere bölmesini koydurmuş sonra gelenler de kime yakın olmak istiyorlarsa ona göre yerleşmiş bir labirent oluşmuştu.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesinin size kattıklarını anlatır mısınız?

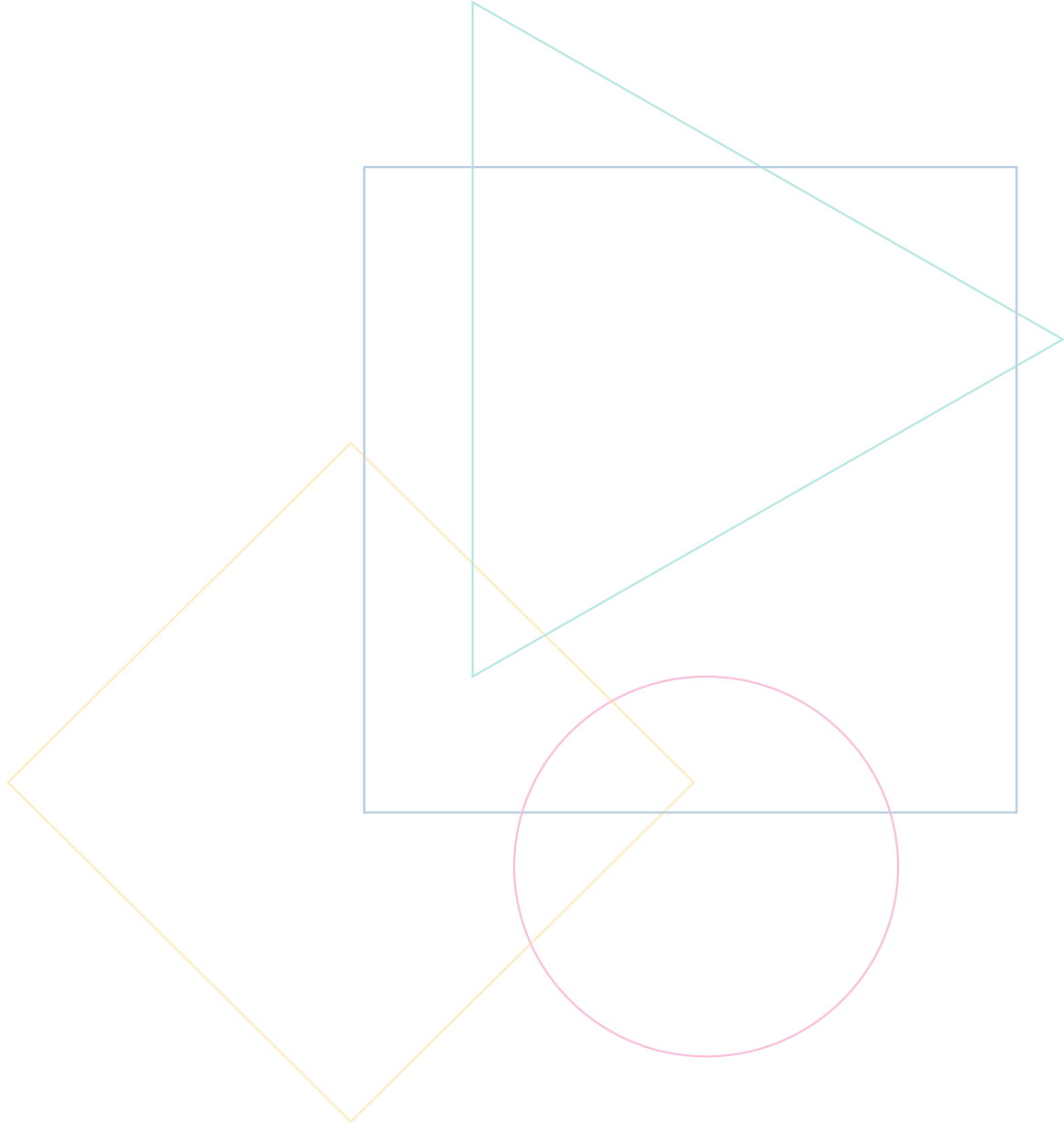
E yaşlandım, saçım biraz ağardı. Kendimi yaşlanmamış hissediyorum. Sabancı Üniversitesi akademik özgürlük ve yeni tür eğitimin önünü açan güven kültürü ile buna imkan verdi. Yıpratmadı bizi. Mesleğimizin özelliği gençlerle bir arada olmak, öğrenciyle ilişkilerin rahat ve açık olduğu ölçüde biz de genç kalıyoruz.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Yenilikçi ve özgün olmak - olmaya çalışmak. 20 yılda aşındı biraz ama kaybolmaz. 20 yıl sonrasında isteğim katılımlı, şeffaf ve özgüveni yüksek bir kültürün yerleşmiş olması. Türkiye genelindeki hiyerarşik ve ortalamacı baskının azalması bizim de iyi örnek olarak yaşamamız. Biz dediğim Sabancı Üniversitesi.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

ODTÜ de emekli olarak ders veriyor ve araştırma yapıyor olurdum.

Arzu
Wasti'den
"20 Yılın
Hikayesi"

Arzu Wasti 1 Eylül 1999 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'nde Yönetim Bilimleri Fakültesi Öğretim Üyesi olarak görev yapıyor.

Sorduğumuz dört soruya verdiği cevapları aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Ben Sabancı Üniversitesi'nin Karaköy binasıyla tanıştım ilk olarak. Ankara'da doğmuş büyümüş ve Amerika'nın nispeten kırsal bir bölgesinde bir üniversiteden gelmiş biri olarak Galata Köprüsü'ne nazır, o tarihi binada çalışıyor olmak bana masalsi gelmişti. İşte o şiiirlerdeki şarkılardaki İstanbul bu, ben de şimdi onları yaşıyorum hissindeydim. Annem ve babam ODTÜ'nün ilk mezunları ve takiben hocaları oldukları için onların çevresinden çok insanı tanıyordum: Rahmetli Tosun Terzioğlu ve Hilmi Çelik, Alev Topuzoğlu, Albert Erkip, Muhittin Oral, Cemil Arıkan, Zerrin Koyunsağan ilk aklıma gelenler, hepsi benim gibi ODTÜ'lüydü. Benim için çokça samimi, tanıdık bir ortamdı.

Çok toplantı yapardık ilk zamanlarda, herşeyi sıfırdan kuruyorduk. Heyecan vericiydi, özellikle genç bir öğretim üyesi için bütün sistemlere dokunmak, onları bazen az bazen daha çok şekillendirmek anlamlıydı. Üniversite kesinlikle hiyerarşik bir örgüt değildi, sanıyorum o şekilde de kaldı. Bir de tabii ilk açılış töreni aklımdan çıkmaz. Kampus daha bitmemiş, bir de yağmur yağdı, o gelen burslu çocuklar ne kadar parlaksa ortalık bir kadar çamurdu! Beni gören bir velinin, "Bu Hoca mı, çok genç!" diye hayranlık mı hayal kırıklığı mı emin olamadığım nidasını da hatırlıyorum.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesinin size kattıklarını anlatır mısınız?

Geçen 20 yılda o veliyi artık hayret ettirmeyecek fiziksel evrimin yanısıra standart akademik merhalelerden geçtim, doçent sonra profesör oldum. O dönemde rektör arayıp güzel haberi verirdi. Nihat Berker'den öğrendiğime göre o dönem dekanım

olan Nakiye Boyacıgiller gelen bir referans mektubunu çok etkileyici bulmuş toplantıda gözleri dolmuş. Nihat Hoca "Artık profesörlük kıstası olarak dekanın sevinçten ağlamasını da hesaba katacağız" esprisi yapmıştı. Nitekim, geçen 20 yılın hatıralarında Nakiye Hanım'ın duygu ve sevgi dolu yöneticiliğinin de yeri ayrıdır.

En önemli olarak söyleyebileceğim Sabancı Üniversitesi, ABD'de doktoradan sonra Türkiye'ye dönme kararına dair beni hiç pişman etmedi. Dönem dönem değişen yaklaşımlarla da olsa araştırma üniversitesi olma misyonunu korudu. Doktora programımız Türkiye'deki alternatiflere kıyasla hep öncü oldu. İlk günden itibaren Bilgi Merkezi, ALP (Araştırma ve Lisansüstü Politikalar) Direktörlüğü gibi tutarlı olarak çok büyük destek veren birimlerimiz oldu. Yine kendi tecrübemde gerek BT (Bilgi Teknolojileri) gerek İK (İnsan Kaynakları) gibi birimlerden hep çok hızlı destek aldık, fazla hiyerarşik olmayan, esnek bir yapıda ilerledi çokça faaliyet.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

20 yıl sonraki Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklıma metronun kapısına kadar ulaştığı, etrafındaki fabrikaların kapandığı, en azından azaldığı bir kampüs hayalim var. COVID 19 günlerinde başka türlü hayal kurmak gerçekten zor benim için... Gerçekten kampüsün haftasonu kaçıp gelmek isteyebileceğimiz bir yer olmasını dilerim. Mesai bitiminde oyalanmak isteyeceğimiz bir sıcaklığı, bir cazibesi, bir konforu olmasını hayal ediyorum. Kendimi de 20 sene sonra inşallah Emeritus töreninde hakkımda güzel şeyler söylenirken bunları duyacak ve anlayacak zindelikte olarak hayal ediyorum.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Yolum Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi sanıyorum yine Türkiye'de, yine araştırma üniversitesi olma hedefinde bir kurumda olurdum.

Ayşe Kadioğlu'ndan "20 Yılın Hikayesi"

Ayşe Kadioğlu 1 Ocak 1998 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'nde Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi (SSBF) Öğretim Üyesi olarak görev yapan Ayşe Kadioğlu, Eylül 2013 – Ekim 2016 tarihleri arasında SSBF Dekanı, Ekim 2016 – Ocak 2018 tarihleri arasında ise Rektör Vekili olarak da görev yaptı.

Ayşe Kadioğlu'nun sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

1997 yılının yaz ayları idi. Ben Bilkent Üniversitesi'nde Yardımcı Doçent olarak çalışıyordum. Sabancı Üniversitesi'nin kuruluş çalışmalarını, eşim Erdağ Aksel içinde olduğu için, yakından izlemekteydim. Bize üniversiteye katılmamız teklifi yeni yapılmıştı. Üniversitenin yerinin Bayramoğlu, Gebze civarında olacağını biliyorduk. Sabancı Üniversitesi'nin bir toplantısına davet edilmiştik. Araba ile gidersek yolda üniversitenin yerini de görürüz diye düşünmüştük. Gebze civarına geldiğimizde Sabancı Üniversitesi inşaatına dair bir iz aramaya başladık. Önce bir benzinciye girdik, sonra araba ile, yavaş yavaş, etrafımıza bakarak ilerlemeye başladık. Arkada oturan oğlum henüz 4 yaşındaydı. Bir anda Erdağ ile aynı anda bir levha gördük; üzerinde Sabancı Üniversitesi yazıyordu. Bugün üniversitenin olduğu arazideydik. Arabadan indik, uçsuz bucaksız boş bir arazi. Oğlum oralarda koşmaya başladı, biz de arkasından... Özetle, biz Sabancı Üniversitesi arazisini üzerine daha tek bir çivi çakılmadan önce gördük, o arazide koştuk. Bir fikir olarak Sabancı Üniversitesi zihnimizde vardı ama benim onunla cismen ilk karşılaşmam o levhayı görünce gerçekleşti.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesinin size kattıklarını anlatır mısınız?

Sabancı Üniversitesi'ne 1998 Ocak ayında üniversite henüz kuruluş aşamasındayken katıldım. İlk ofislerimiz holding binasının 17. katındaydı. Daha sonra Karaköy'e sonra

da kampüse geçtik. Kampüsteki ilk ofislerimiz de şimdi Bilgi Merkezi'nin olduğu binadaydı. Bir kurumun kuruluş aşamasında çalışmak müthiş bir deneyim. Sabancı Üniversitesi'ndeki yıllarımın, öğretim üyeliği, yöneticilik deneyimlerinin beni daha iyi bir insan yaptığını düşünüyorum. Ben zaten akademisyen olarak hayatımı sürdüreceğimi biliyordum. Ama bunu Sabancı Üniversitesi'nde ve kuruluş yıllarında yapınca, akademik çalışmalara odaklanmanın yanı sıra, bir kurumun oluşmasına katkı yapmak gibi ayrı bir iş yapmak durumunda kaldık. Bu deneyimin beni insan olarak zenginleştirdiğini, problem çözme yeteneğimi geliştirdiğini, beni daha pragmatik kıldığını; akademisyenlerin kendi araştırmalarına odaklanıp benmerkezci olmaya meyilli oldukları bir dünyada, kendi dışıma çıkmamı sağladığını düşünüyorum.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Sabancı Üniversitesi, son dönemde koronavirüs herkesi evlerde kalmaya mecbur ettiğinde, online eğitime müthiş hızlı ve başarılı bir geçiş yaptı. Bunu çok önemli buluyorum. Değişen koşullara hızlı intibak edebilmek için sağlam bir temel gerekiyor. Bu noktada insanlar ve kurumlar arasında bir benzerlik olduğunu düşünüyorum. Başarının sürdürülebilir olması için iyi bir temel eğitim olması gerekiyor. Sabancı Üniversitesi'nde iyi bir temel eğitime en baştan beri hep çok önem verildi. Çünkü arkasında iyi temel eğitim olan insanlar, geçici başarısızlıklar yaşasalar da, içinde buldukları koşullar olumsuz hale gelse de, kalkıp yeniden yola devam edebilecek güç ve donanımına sahip oluyorlar. Kurumlar için de benzer bir durum var. Sabancı Üniversitesi sağlam temeller üzerine kurulmuş bir üniversite. 20 yılda bu temeller kökleşmiş bir geleneğe dönüştü; bundan sonra da şüphesiz sakin ve sağlam adımlarla yoluna devam edecektir.

Benim 20 yıl sonra kendimle ilgili hayalim ise deniz kenarında bir yerde hala okuyabilmek ve sevdiğilerimle renkli sofralarda buluşabilmek. Sosyal mesafe olmadan...

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdu?

Nasıl olsa, eninde sonunda kesişirdi diye düşünüyorum. Ya da 20 yılı aşkın bir süre söz konusu olunca başka türlüünü hayal edemiyorum. Belki bir süre daha Bilkent'te kalır sonra yine Boston'a giderdim...gerçekten bilemiyorum. Tarihi olduğundan başka türlü hayal etmek, Sosyal Bilimcileri zorlayan bir düşünce biçimi. Tarihin nasıl olduğuna o kadar odaklanıyoruz ki "ya böyle olmasaydı" sorusunu benim sistemim almıyor. Acaba hayal kuramıyor muyum diyorum, ama, bir yandan da Sabancı Üniversitesi de ilk başta bir hayal değil miydi? Sonuçta ilk sorduğumuz soru bu serüvenin belirleyicisi olmadı mı? Ne de olsa yola "bir dünya üniversitesi nasıl olmalı" sorusunu sorarak ve bunu hayal ederek çıkmıştık.

Aytekin Aşlı'dan "20 Yılın Hikayesi"

Aytekin Aşlı 21 Eylül 1998 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'nde 22 yıl önce İdari İşler Sorumlusu olarak Sabancı Üniversitesi'nde çalışmaya başlayan Aytekin Aşlı, 4 yıl Karaköy Minerva Han'da görev yaptıktan sonra Türkiye'de bir üniversite bünyesinde açılan ilk müze olan Sabancı Üniversitesi Sakıp Sabancı Müzesi (SSM)'ne Mart 2002'de İdari Hizmetler Sorumlusu olarak geçti.

Aytekin Aşlı Eylül 2009 tarihinden beri SSM'de Mali ve İdari İşler Yöneticisi olarak görev yapıyor.

Aytekin Aşlı'nın sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Sabancı Üniversitesi'nde görevime 1998 yılında Karaköy İletişim Merkezi'nde başladım.

O zaman kampüs inşaatı sanırım henüz başlamamıştı ya da yeni yeni başlıyordu. İnşaat çalışmalarını göstermek için Tuzla'ya davet etmişlerdi. O zamanlar yollar şu andaki gibi değildi tabii. Zor bulmuştum.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesinin size kattıklarını anlatır mısınız?

Bir çalışan olarak çok değiştim elbette ve çok şey kazandım. Sabancı Üniversitesi çalışanı olmayı bir ayrıcalık gördüm hep ve hala da öyle görüyorum. Hayata bakışım değişti diyebilirim.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Sabancı Üniversitesi dediği zaman aklıma büyük bir aile ve bu ailenin bir parçası olmak geliyor. 20 yıl sonra da bu üniversitenin seçkin bir üniversite olacağına yürekten inanıyorum.

Yaşım itibariyle 20 yıl sonra ne olurum nerede olurum bilemiyorum :) Bu üniversitenin bir parçası olmak gurur verici ve oğluma bırakacağım bir miras olacak.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

1998 yılında göreve başladığımda açıkçası 3-4 yıllık bir çalışma öngörüydüm.

Başka kariyer planlarım vardı. Ancak, burası o kadar doyurucu oldu ki başkaca bir kariyer planı yapmayı tercih etmedim.

**Bahri Yılmaz'dan
"20 Yılın Hikayesi"**

Bahri Yılmaz 1 Haziran 1998 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'nde Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi (SSBF) Öğretim Üyesi olarak görev yapan Bahri Yılmaz Şubat 2013 tarihinden beri de Emeritus Öğretim Üyelerimizden biri.

Bahri Yılmaz'ın, sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

1990'lı yıllarda Bilkent Üniversitesi'nde görevliydim. Oğuz Babüroğlu ile uzun süre birlikte aynı üniversitede çalıştık. O daha sonra Ankara'dan ayrıldı ve İstanbul'a döndü. Bir süre sonra beni telefonla aradı ve Sabancı Üniversitesi'nin kuruluşu için değişik alanlarda tasarım kurulları oluşturduklarını, benim de sosyal bilimler komitesine katılmamı teklif etti. Ben de kabul ettim. 1996-1997 yılları arasında İstanbul'daki kurul çalışmalarına katıldım. Kurulda çok değerli meslektaşlarım ile birlikte sosyal bilimler fakülte program taslağı üzerinde çalıştık. Benim için bu deneyimin en ilginç yanı ilk toplantıların Sabancı Holding'in bulunduğu ikiz kulelerde yapılmasıydı, zira ilk defa bir holding binasında o zamanlar sadece kağıt üstünde hayal edilen bir üniversitenin temeli atılıyordu. Daha sonraları değişik mekanlarda farklı akademik çevrelerden gelen bilim insanları ile tasarım çalışmalarımız devam etti. Tosun Terzioğlu'nun birlikte çalışma teklifi üzerine Haziran 1998'de de Sabancı Üniversitesi'ne katıldım.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesinin size kattıklarını anlatır mısınız?

Ankara'dan İstanbul'a gelişimiz ile birlikte yaşamımızda değişiklikler oldu. Bir kere Ankara'nın sakinliğinden sonra İstanbul'un kalabalıklığı yeterince bir değişiklikti. Ancak yeni çalışmalar, önceleri Karaköy'de Minerva Han'da, çok verimli bir birlik ve beraberlik içinde adeta bir sınıf havasında yürütüldü. Bir yıl sonra ise üniversitenin

Bilgi Merkezi binası tamamlanmıştı. Artık çalışmalar kampüste açık ofis sistemiyle, bu binada yürütülüyordu. Herhangi bir sorun söz konusu olduğunda hemen imece usulü ile çözülmüyordu. Bu dönem çok keyifli geçti. Bir yandan inşaatlar devam ederken, 1999 yılına açacağımız eğitim döneminin heyecanını yaşıyorduk. Üniversitenin ismi vardı ve kendisi fiziksel olarak henüz tamamlanmamıştı. Öğrenci tercihleri nasıl olacaktı? İlk öğrenciler kimler olacaktı? 1999-2000 akademik yılı güz döneminde bizi tercih eden öğrenciler ile karşılaştığımızda bu heyecanın yerini büyük bir sevinç ve gurur aldı. Zannediyorum o yıl 251 öğrenci bizi tercih etmişti. Benim ilk 12 öğrencimin büyük bir bölümü yurt dışında eğitimlerini tamamlayarak akademik kariyeri seçtiler.

Şimdi ise aradan geçen yıllarda her geçen gün üniversite akademik ve idari kadrolarıyla, öğrencileriyle birlikte gelişerek, sürekli yenilenerek ve kurumsallaşarak bugünkü ulusal ve uluslararası hakkı olan yerine ulaştı.

Bana kattıklarına gelince, Sabancı Üniversitesi, bana sağladığı mali ve idari destekler yardımıyla uluslararası bir akademik network kurmama yardımcı olurken, her türlü araştırma ve çalışma ortamının rahatlığı ve verdiği akademik özgürlük sayesinde başarılı ve vasıflı öğrencilerle buluşarak kariyerimin verimli olmasını mümkün kılmıştır.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Sabancı Üniversitesinin bugün geldiği konum son derece önemlidir, yurtiçi ve yurtdışında tanınan ve mezunlarına gerek iş piyasasında gerek akademik camiada öncelik verilen bir yerdedir.

Bundan sonraki 20 yıl özellikle bilimsel ve sosyal gelişmeler dikkatle izlenerek yurtiçi ve yurtdışındaki yerini koruyarak 'daha da ileriye nasıl ulaşılır' en önemli amaçlarından biri olmalıdır. İçinde bulunduğumuz küreselleşme çağındaki gelişmelerin gerisinde kalmadan, bilimdeki gelişmeleri yakından izleyebilmemiz ve katkıda bulunulabilmemiz son derece önemlidir.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Herhangi bir tahminde bulunmam güç. Muhtemelen Bilkent Üniversitesi'nde akademik yaşamıma devam edecektim.

Behlül Üsdiken'den "20 Yılın Hikayesi"

Behlül Üsdiken 15 Temmuz 1998 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'nde Yönetim Bilimleri Fakültesi (YBF) Öğretim Üyesi olarak görev yapan Behlül Üsdiken 31 Ocak 2020 tarihinden beri de Emeritus Öğretim Üyelerimizden biri.

Behlül Üsdiken'in, sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Var. Acı bir anı maalesef. Ama bende yer etmiştir. İlk "dekan" Prof. Muhittin Oral'ın beni ilk kez görüşmek üzere davet ettiği günden kalan bir anıdır -- "dekan" terimini tırnak içine koydum, çünkü o zamanlar şimdiki adıyla Yönetim Bilimleri Fakültesi diye bir şey yoktu. Başlarda, önde gelen Amerikan üniversiteleri örnek alınarak işletme eğitiminin sadece lisansüstü düzeyde yapılması öngörülmüştü. Biz aslında resmen Sosyal Bilimler Enstitüsü adlı birimin içinde yer alırdık. Yine de Muhittin Oral dekan olarak anılırdı. Muhittin Bey ile ilk kez görüşmeye gittiğimde (1998 yılının Şubat ayı idi sanırım) daha Karaköy'deki binaya taşınılmamıştı. Sabancı Center'da çalışıyorlardı. Muhittin Bey, her zamanki inceliğiyle, beni asansörden çıkışında kapıda karşılamıştı. Koridorda yürürken bana "arkadaşlarımız çok üzgün bugün" dedi. "Niye" diye sordum. "Bir çalışma arkadaşımızı kaybettik" dedi. O anda kim olabileceğini tahmin ettim: Ayşegül Arsoy. O idi. Ayşegül, şimdilerde pek kimse bilmeyecektir ama, o sıralarda rahmetli (Kurucu Genel Sekreterimiz) Hüsnü Paçacıoğlu'nun yardımcılığını yapıyordu. Aynı zamanda da Boğaziçi Üniversitesi'nde benim doktora öğrencim idi. Çok parlak ve gelecek vaadedeen bir insandı. Akut bir kalp rahatsızlığı vardı. Haberleşiyor ve görüşüyorduk buna rağmen teziyle ilgili olarak. ABD'ye ameliyat olmaya gitmişti. Dönemediğini, Sabancı Üniversitesi'ne bu ilk ziyaretimde öğrendim. Acı bir anı ama bu yolla Ayşegül Arsoy'u bir kez daha hatırlamış ve anmış oluyorum.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesi'ne kattıklarınızı anlatır mısınız?

Yaşlanmış olmak dışında en önemli fark yayın sayılarımın artmış olması. Hâlâ en yüksek atfı, Boğaziçi Üniversitesi zamanlarımda yazdığım bir makaleden alıyorum, ama Sabancı Üniversitesi'nde iken yazdıklarımın bazıları da hızla buna yaklaşıyor. Yayın sayılarımın artmasında Sabancı Üniversitesi'nin bir "araştırma üniversitesi" olma iddiasının, dolayısıyla da ders yüklerinin düşük düzeyde tutulmasının tabii ki payı vardır. Ayrıca, sağlanan maddi olanakların, akademisyenlere verilen Kişisel Araştırma Fonu (KAF) uygulamasının ve kuvvetli bir kütüphane ve bilgi teknolojisi altyapısı sağlanmış olmasının da payı büyüktür.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Benim Sabancı Üniversitesi denince ilk aklıma gelen yukarıda belirttiğim araştırma vurgusu ve sağlanan maddi imkânlardır. Önümüzdeki 20 yılda da olumlu bulduğum bu özelliklerini devam ettirmesini ve geliştirmesini ummak isterim. Benim yaşımda, önümüzdeki 20 yılı hayal etmek zor. Yazmaya devam ediyorum. Üzerimdeki makale basma baskısı artık kalktığı için, elimdeki bu tür işleri bitirdikten sonra esasen kitap yazmaya yöneleceğim.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Buna cevap vermek zor tabii. Sabancı Üniversitesi benim için akademik kariyerimi istediğim şekilde devam ettirmek için bir şans oldu. Dikensiz gül bahçesi değildi tabii ama yine de şans kabul ederim. Belki bilirsiniz, David Lodge adlı bir İngiliz romancı vardır. Kendi de eski bir akademisyendir. Akademik dünyayı hicveden romanlarıyla ün yapmıştır. İki-üç gün önce hatıratının ikinci cildini okumayı bitirdim. Bu cilde "Writer's Luck" adını vermiş. Benim için de Sabancı Üniversitesi "Academic's Luck" oldu.

Betül Çağlar Çelebi'den "20 Yılın Hikayesi"

Betül Çağlar Çelebi 1 Kasım 1999 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'nde 21 yıldır Bordro Sorumlusu olarak görev yapan Betül Çağlar Çelebi'nin sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Çalışmaya başlamam ile ilgili anımı paylaşabilirim. Bilgi ve Belge Yönetimi mezunuyum. Ancak kısa süre eşimin şirketinde personel özlük alanında da deneyimim olmuştu. Bilgi Merkezi Kurucu Direktörü (rahmetle anıyorum) Hilmi Bey ile ayarlanan randevum, son 1 gün kala Mali İşler Direktörü Ahmet Gülder ile son bulmuş ve ben eğitimini aldığım işi değil az tecrübem ile bordro biriminde işe başlamış oldum, açıkçası benim de hayır deme gibi bir seçenek aklıma gelmedi. Sadece Sabancı Üniversitesi'nin çalışanı olmak istedim.

Üniversite kuruluş yıllarındaydı ve kampüs inşaat halindeydi şimdiki binaların temellerinin atılmakta olduğu geniş bir arazi, o zamanlar hiç de şimdiki yerleşkemizi andıracak izler taşıyamıyordu. Özellikle Yurtlar bölgesinde olmak üzere her yerde iplerle dolu, aralara betonlar dökülüyor, binalar boyanıyor. Şantiye görüntüsü hakimdi kampüste, binaların çoğu yoktu hatta şu andaki yemekhanemiz bile yoktu, prefabrik yapıdan oluşturulmuş bir yemekhanemiz vardı, inşaat ustaları ile birlikte yemeğimizi orada yiyorduk. Yine unutamadığım, ortalıkta ağır bir gübre kokusu vardı çimler bir an evvel çıksın diye, O kokuyu ne zaman nerede duysam aklıma hep o yıllar geliyor.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesi'ne kattıklarınızı anlatır mısınız?

Genel olarak zaman çabuk geçiyor derler ama gerçekten üniversitede çok çabuk geçti. Bilmiyorum yanılıyor muyum, diğer arkadaşlarım için de aynı şey geçerli mi? Şirketlerde belli dönemlerde, belli şeyler tekrarlanır. Ama üniversitede bu durum daha

da belirgindir. Çok uzun süre belli bir ortamda kalındığı zaman kendini tekrarlayan bir işlev haline dönüştüğü düşünülebilir, ama üniversitede böyle hiç hissetmedim. İlk zamanlardaki iş heyecanım hiç bitmedi. Sabancı Üniversitesi de çok dinamik bir yer. Dolayısıyla hep yeni projeler, yeni çalışmalar, stratejiler gündemde bir şekilde bu oluşum yaptığımız işe heyecan katıyor.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Fiziksel olarak epey farklı olduğunu söyleyebilirim. Kampüs 20 yıl öncesine göre daha güzel ve daha yeşil olmuş. Bunun dışında Sabancı Üniversitesi şu anda zaten Türkiye'nin en iyi üniversitelerinden birisi. Rektörümüzün de belirttiği gibi artık bundan sonraki hedefimiz Sabancı Üniversitesini dünya çapında söz sahibi bir üniversite haline getirmek.

Yaşadığımız pandemi süreci nedeniyle hayatımız inisiyatifimizin dışına çıktı, bu sebeple düşüncelerimizi, hayallerimizi tekrar gözden geçirir olduk. Kendimle de ilgili şimdilik çok uzun vadeli plan yapmıyorum doğrusu, sevdiğilerimle birlikte An'ın tadını çıkarıyorum.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Kesinlikle yurt dışında Amerikadaydık. Eşimle birlikte kendimize hedef koymuştuk okuldan mezun olduktan sonra bir yıl içerisinde ben iyi bir yerde çalışmaya başlamazsam yurt dışına taşınacaktık. Eşimin kardeşleri ve kuzenleri Amerikada yaşıyorlar. Belki de orada mesleğimi yapacaktım, kismet böyle imiş.

Canan Atılgan'dan "20 Yılın Hikayesi"

Canan Atılgan 8 Kasım 1997 tarihinden beri Sabancı Ünitersiteli. 21 yıldır Sabancı Üniversitesi Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesinde (MDBF) Öğretim Üyesi olarak görev yapan Canan Atılgan, 9 Mart 2018 – 30 Haziran 2020 tarihleri arasında MDBF Dekanlığı da yaptı.

Canan Atılgan'nın sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Kampüse geldiğim ilk gün tabii ki! Bilgi Merkezi'nin en üst katında cubicle (odacık, bölüm) sistemi ile oturuyordu hocalar. En eskiler cam kenarındaydı, yeni hoca eklendikçe hemen yeni cubicle malzemesi gelip kuruluyor, içine masalar vs. ofis malzemesi dolup nefis bir ofis haline geliveriyordu. Koridor boyunca bulunan bazı ofislerde dekanlar ve idarilerimiz vardı. Katın bir yarısı MDBF diğer yarısı SSBF idi, ama son derece iç içe geçmişti muhabbet ve sosyal ortam. Ve tabii Dekanımız Kemal İnan gür sesi ile seslenerek ulaşıyordu herkese! Son derece sıra dışı, hatta fantastik diyebileceğimiz, akıllardaki tüm üniversite algılarını yıkan ortamı hemen soluyor, parçası olmak istiyordunuz.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesinin size kattıklarını anlatır mısınız?

20 yılda yeni yetmelikten olgun öğretim üyeliğine geçtim tabii ki. Üniversitenin neredeyse tüm kurullarında bir şekilde çalıştım; çok güzel dostluklar yaşadım, çok farklı bakış açıları deneyimledim. Tüm bunlar akademisyenliğin çok ötesinde, bir insan olarak vizyonumu genişletti. Kuvvetli bir Sanat Sosyal Bilimler Fakültemiz olması ve fakülteler arası iletişimin öğrencileri olduğu kadar tüm çalışanları da içine alması, aldığım mühendislik eğitiminde önceleri eksikliğini hissettiğim "liberal arts" ruhunun zaman içinde bana da nüfuz etmesine neden oldu. Bu hayat boyu eğitim boyutu hayal edemeyeceğim bir açılımdı ve aldığım kişisel / profesyonel tüm kararlara

olumlu katkısı oldu. İyi bilimi birçok kurumda yapabileceğimi biliyorum, ama Sabancı Üniversitesi hayatıma sürprizli renkler kattı.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Sıra dışı günlerden geçiyoruz. Pandeminin yüksek öğrenim kurumlarına yansımaları olacak, ancak bunun nasıl olacağı henüz net değil. Online eğitimi meslek eğitimi için kendine yeterli gören çoğunluk öğrenci bu beklentilerini bilgisayar aracılığıyla sağlayacağından birçok kurum varlık nedenini yitirecek. Öte yandan, bu günlerde yaşadığımız akademik tecrübeleri damıtıp, var olan akademik geleneğine katarken bir yandan da kendisini yenileyebilen kurumlar uzun vadede ayakta kalacak. Sabancı Üniversitesinin bu kurumlardan biri olacağına şüphem yok.

20 yıl sonra kendimi aktif araştırma yaparken görmeyi ve Türkiye’de akademik dünyaya farklı bakış açıları getirmiş biri olarak bilinmeyi hayal ediyorum.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdu?

Yine akademisyen olacağıma eminim. Sabancı Üniversitesindeki eğitim sistemine çok inandığımı ve ona katkı yapmak için emek verdiğimi düşünüyorum. Özellikle NS (Doğa ve Bilim) derslerinde yıllar içinde birkaç defa yapılan dönüşümün içindeki çalışma gruplarında oldum; tabii bu çalışmalar araştırma zamanımdan aldı, ama o çabaların şu sıralar Sabancı Üniversitesinin pandemi sırasındaki eğitime gösterdiği hızlı uyumu da beslediğini memnuniyetle görüyorum. Başka bir kurumda muhtemelen daha çok makalem, ama daha az zengin bir hayatım olurdu.

Ebru İçin Var’dan “20 Yılın Hikayesi”

Ebru İçin Var 3 Mayıs 1999 tarihinden beri Sabancı Üniversiteli. 21 yıldır Sabancı Üniversitesinde çalışan Ebru İçin Var, 1999 – 2005 yılları arasında Bilgi Merkezinde Arşiv Sorumlusu, 2006 – 2013 yılları arasında Operasyon ve Teknik Hizmetler Biriminde Arşiv Sorumlusu olarak görev yaptı. 2013 yılından beri de Satınalma ve Operasyonlar Direktörlüğünde Satınalma Sorumlusu olarak görev yapıyor.

Ebru İçin Var’ın sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Sabancı Üniversitesinde 3 Mayıs 1999’da Bilgi Merkezinde (BM) göreve başladım. Açılışa çok yakın bir dönemdi ve çok yoğun bir hazırlık çalışması vardı. Kampüs, işe başladığım Mayıs ayında henüz inşaat halindeydi. Acaba açılış dönemine yetişir mi derken Eylül ayında bina içinde kendimizi yerlerimize yerleşirken bulmuştuk. İlk günümüzde masalarımızda çiçeklerle karşılanmak gerçekten çok hoştu. BM binası ilk tamamlanan binalardan biri idi. Binamızı Sanat ve Sosyal Bilimler ve Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakülteleri ile de paylaşıyorduk, arı kovana gibiydi içerisi. Akademik ve idari çalışanlar çok fazla etkileşim halindeydik. Çok samimi ve sıcak bir ortam vardı herkes çok heyecanlı ve güleryüzlüydü. O günlerden kalan çok hoş sohbetler, güzel paylaşımlar vardır herbimizde.

İlk öğrencilerimizi heyecanla karşıladık yanılmıyorsam 251 öğrencimiz vardı. Hepsi de çok başarılıydı ve Sabancı Üniversitesini öncelikle tercih etmişlerdi. Hemen hemen tümü ile tanışma fırsatım oldu, mezun olduktan sonraki yaşamlarında çok başarılı oldu herbiri. Küçük ve yeni bir üniversite olmanın getirdiği güzellikleri yaşadık. Birçok öğrenci kulübünün faaliyetlerine katıldım. O dönemde öğrencilerle aktiviteler ile ilgili farklı paylaşımlarım da oldu. Beni en çok etkileyen husus da “Birlikte yaratmak ve geliştirmek felsefesi” idi. Çalışan herkes bu felsefeyi benimsemiş ve içinde hissediyordu. Sanırım Sabancı Üniversitesinin geldiği noktada bu felsefe çok önemli bir yer tutuyor.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesinin size kattıklarını anlatır mısınız?

20 yıl önce Sabancı Üniversitesine geldiğimde henüz çok gençtim, burada büyüdüm diyebilirim. Sabancı Üniversitesinde istediğiniz herşeye çok kolay ve hızlı ulaşabiliyordunuz. Öncelikle istediğiniz tüm bilgilere etkinliklere, sanatsal, kültürel faaliyetlere kolayca ulaşabiliyorsunuz, bu ortam gerek mesleki gerekse kişisel gelişimime çok önemli boyutta olumlu katkılarda bulundu.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

20 yıl sonra artık kuruluşunda belirlediği birçok hedefine ulaşmış bir Sabancı Üniversitesi var. 20 yıl bir üniversite için uzun bir süre değil ama bu sürede Sabancı Üniversitesinin gerçekten çok uzun bir yol katettiğini düşünüyorum. Dünyadaki sayılı üniversiteler arasında şimdiden önemli bir referans noktası olan genç bir Üniversite. 20 yıl sonra 20 yıl çok uzak geldi şu an ama 20 yılın burada ne kadar çabuk geçtiğini düşününce farklı hissediyor insan.

Üniversitemiz çok daha tanınan, çok daha fazla konuda referans gösterilen, daha büyük, belki farklı programlar ve bilim dallarını bünyesine almış bir Üniversite olacak. Ben ise muhtemelen emekli olacağım :) Sabancı Üniversitesi ile bağımın hiç kopmayacağını düşünüyorum. Küçük bir yerleşim yerinde yoğunluklu olarak sosyal faaliyetler içinde daha sakin ve dingin bir hayatım olmasını planlıyorum.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Yolum Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi sanırım çok daha standart bir iş yaşamım olurdu. Burada edindiğim bilgi ve tecrübeyi başka bir yerde bu kadar süre içinde elde etmem mümkün olmayabilirdi. Yine Sabancı Üniversitesinde bulunduğum süre içinde çok güzel arkadaşlıklar edindim, şu anda üniversitede olan ve olmayan benim için çok değerli, hala görüştüğüm çok arkadaşım, dostum var. Sabancı Üniversitesinde olmak gurur verici, bu gururu girdiğim her ortamda yaşadım. İnsanların Sabancı Üniversiteli olduğumuzu öğrendiğinde yaklaşımları, bakışları hep çok farklı oldu. Bu gururu hep yaşayacağım. Teşekkür ederim.

Emre Erol'dan "20 Yılın Hikayesi"

Emre Erol 20 yıllık Sabancı Üniversiteli. Üniversitenin ilk lisans öğrencilerinden olan Emre Erol Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi (SSBF) Sosyal ve Siyasi Bilimler (SPS) Programından mezun olduktan sonra yüksek lisansını yine SSBF'de Tarih Programından aldı. Doktorasını Hollanda'nın Leiden Üniversitesi'nde Ortadoğu Çalışmaları alanında yaptı.

2016 yılında SSBF Öğretim Üyesi olan Emre Erol Temmuz 2019 tarihinden beri Temel Geliştirme Programı (TGP) Direktörü olarak da görev yapıyor.

Emre Erol'un sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanışmam üniversite giriş sınavı sonuçlandıktan sonra ve tercihlerin yapılması için tanınan sürenin bitmesine birkaç gün kala bir kampüs ziyareti ile gerçekleşti. Bu ziyaret beni büyülemişti ve bazı anları hala net bir biçimde aklımdadır. Kampüsü ziyaret ettiğimde o dönemdeki Öğrenci Kaynakları Direktörümüz Zerrin Koyunsağan ve şimdi mezunlarımız arasında dostlarım olmuş olan öğrenciler ile karşılaştım. Üniversiteyi anlatışlarından, enerjilerinden ve samimiyetlerinden çok etkilendim. O dönem çok iyi bir devlet üniversitesi programına girebiliyordum ve vakıf üniversitelerine ön yargılıydım fakat o diyaloglarda tüm düşüncelerimin değiştiğini hatırlıyorum. Bölümsüz yapı, program seçme serbestliği, kampüsün bana son derece yeni ve teknolojik görünen mimari yapısı, yurtlarda, ortak alanlarda ve genel olarak üniversitenin her yerinde hissettiğim o özgürlük, güven ve kalite ortamı tek kelimeyle başımı döndürmüştü. O gün, o dönem yaygın olduğu üzere ben de fakülte acaba gerçekten fakültelerin ortasındaki çim alanda internete girilebiliyor mu diye toprak zeminde Ethernet kablosu girişi aramıştım... Henüz kablosuz teknolojinin yaygın olmadığı bir dönemdi :)

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesi'nin size kattıklarını anlatır mısınız?

20 yıl önce ne Sabancı Üniversitesi'nden ne de o üniversite sayesinde yaşayacağım entelektüel ve kişisel değişimin beni taşıyacağı yollardan haberim yoktu. 20 yıl içerisinde hayatıma şekil veren bir avuç kurum içerisinde Sabancı Üniversitesi en önemli yerlerden birini tutmakta. Sabancı Üniversitesi bana özgüven, bilimsellik, çok kültürlülük ve evrensellik gibi değerleri içselleştirme ve uygulama fırsatı vermiş ve bu şekilde, bir anlamda kişisel aydınlanmamı yaşamama da katkı sağlamıştır.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde artık İstanbul'daki kampüsümüzün sınırlarını aşmış ve bir dünya markası olmuş bir üniversiteyi hayal ediyorum. Benim üniversitemiz için hayalim hem özgün eğitim modelimiz hem de kaliteli araştırmalarımız ile dünyanın en iyi üniversiteleri arasında yükselmemizdir. Özel olarak ise sağlam eğitim modelimiz ve geleneğimiz ile çok daha geniş coğrafyalardan öğrenci çeken ve toplam öğrenci sayısının 20 yıl sonra yarısından fazlasının uluslararası öğrenci olmasını umut ediyorum. Kendimi ise her nerede ve ne görevde olursam olayım bir 'Sabancı' kimliği ile bu süreçlere katkı sağlayan ve onları gururla anlatan bir konumda hayal ediyorum.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdu?

Yolum Sabancı Üniversitesi ile kesişmemiş olsaydı ne olurdu kestirmek zor. Fakat ne olmayacağını tahmin etmek daha kolay. Eğer Sabancı Üniversitesi'nde olmamış olsaydım kendi merak, beceri ve heyecanlarım doğrultusunda kendi kariyerime ve uzmanlık alanıma bu derece özgür şekil verememiş olacaktım.

Erdağ Aksel'den "20 Yılın Hikayesi"

Erdağ Aksel 1 Ocak 1998 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'nde Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi (SSBF) Öğretim Üyesi olarak görev yapan Erdağ Aksel halen Emeritus Öğretim Üyelerimizden biri.

Erdağ Aksel'in, sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Londra'da bir sergim vardı. Sevgili Oğuz Babüroğlu aradı ve sanırım üniversitenin arama konferansı sonrası Sabancı Center'de yapılacak ilk toplantıya davet etti. O zaman ikimiz de Bilkent Üniversitesi'nde öğretim üyesiydik. Ben uçağımda bir değişiklik yapıp, Ankara'ya giderken bir gece İstanbul'da kalıp ve toplantıya katıldım. O toplantıda Sanat ve Sosyal Bilimler grubunda tanıdıklarım ama tabii ki bildiğim fakat hiç tanışmadığım rahmetli, Şerif Mardin, sevgili Nilüfer Göle ve Leyla Neyzi de vardı. Oradaki tek sanatçı olduğum için sosyal bilimciler sanırım önce bana biraz kuşku ile yaklaştılar. Ama günün sonunda sanırım hepimiz için o gün yirmi yılı aşan dostlukların ilk günü olmuştu.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesi'nin size kattıklarını anlatır mısınız?

Tabii ki saçlarım, sakallarım beyazlandı. Şaka bir yana, Bilkent'te de henüz hiç mezun verilmeden, erken bir dönemde katılmış ve orada on yıl boyunca benim en sıra dışı projelerimi ve alışılmamış önerilerimi destekleyen bir ortamda çalışmıştım. Sabancı projesi de beni çok heyecanlandırdı. İnsan daha gençken her şeyi yapabileceğini ve her şeyi yapması gerektiğini düşünüyor. Yirmi yıl içinde her projenin kaderinde olduğu gibi uygulamaya geçildiğinde yapılabilecekler kadar yapılamayacakları da görmeyi öğrendim. Herhalde üniversite projesinin bana en önemli katkısı yapılamayacaklara fazla takılmayıp yapılabilecekleri en profesyonel biçimde ve içtenlikle yapmanın erdemini anlamamdır.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Herhalde ilk aklıma gelen, kurulan ortak bir hayalin epey bir gerçekleştiği, artık kendi geleneklerini oluşturan, kalitesinden gurur duyulacak bir kurum.

Kendime ilişkin hayallerime gelince, hayallerim epey mütevazı. Uzun yürüyüşler yapmak, dostlarımla bir arada olmak. Atölyemde çalışmak, müzik dinleyerek belki de gerçekleştirmeye vaktimin yetmeyeceği sanat ürünlerinin yüzlerce çizimlerini yapmayı sürdürmek

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Emeritus töreni konuşmamda söylediğim gibi, hayat insanı sanatçıların değil de overlokçuların arandığı bir ortama denk getirince öğretim üyeliğinin anlamlı bir yan meslek olduğunu düşünüyorum. Dolayısıyla yolum Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi herhalde ya Bilkent Üniversitesi'nde ya da ABD'de bir yerde hocalık yapıyor olurdum.

Erdoğan Öztürk'ten "20 Yılın Hikayesi"

Erdoğan Öztürk 21 yıllık Sabancı Üniversitesi. Üniversitenin kapılarını açtığı 1999 yılındaki ilk lisans öğrencileri olan 251 kişiden biri. Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi (MDBF) Mikroelektronik Mühendisliği Programından 2003 yılında mezun olan Erdoğan Öztürk, aynı zamanda üniversitenin ilk lisans mezunlarından.

Yüksek lisansını ABD'de Worcester Polytechnic Institute'de 2005 yılında, doktorasını ise yine aynı üniversitede 2009 yılında tamamladı. Erdoğan Öztürk Ağustos 2017 tarihinden beri MDBF Öğretim Üyesi.

Erdoğan Öztürk'ün sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Üniversitemize ilk defa dil sınavının olduğu gün geldim. O güne kadar birkaç defa "uzay üssü gibi kampüs" benzetmesini duymuştum, gazetede de fotoğraflarını görmüştüm, o yüzden beklentilerim oldukça yüksekti. Ancak kampüse geldiğimde beni asıl etkileyen şey binalar, devam eden inşaat, erişilebilecek her yerde bulunan sandviçler, kesif bir gübre kokusu olmamıştı. Beni en çok etkileyen şey, o gün tanıştığım dönem arkadaşlarım ve hocalarımızdı. Yanlış hatırlamıyorsam 251 kişiydik, 1 yıl boyunca koca kampüsü 251 kişi paylaştık. Öğrenciliğim boyunca o 251 kişinin neredeyse tamamından çok şey öğrendim, hepsiyle de çok şey paylaştık. Kampüse öğrenci olarak geldiğimizde bize birer laptop verilmişti, öncesinde neredeyse hiç bilgisayar kullanmamıştım. Yurt odasında oda arkadaşıma "ee şimdi ne yapacağız bununla" diye sorduğumu hatırlıyorum. Oryantasyon programı sırasında MDBF dekanı Kemal İnan "size verilen bilgisayarlar aslında sizin için birer silah" benzetmesi yapmıştı. Üniversitemde geçirdiğim 4 yılın sonunda anladım ki eksik söylemiş, bizim en büyük silahlarımız yine birbirimizdik.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesi'ne kattıklarınızı anlatır mısınız?

20 yıl önce hayat hakkında hiç bir fikrim yoktu diyebilirim. Üniversite sınavından yeni çıkmıştım, o güne kadar en çok bildiğim şey ve belki de en çok zaman ayırdığım şey üniversite sınavına hazırlanmaktı. Gelecek konusunda bir hayalim olduğunu hatırlamıyorum. Çok iyi bildiğim konular vardı, yetenekli olduğum alanlar olduğunun farkındaydım, kitap okumayı ve araştırmayı çok seviyordum, ancak bir hayalim olduğunu hatırlamıyorum. Sabancı Üniversitesi bana hayal kurmayı, idealin ve prensibin ne demek olduğunu, özgür düşünceyi, ne istediğimi öğrenmeyi öğretti.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Sabancı Üniversitesi dediğinde aklıma ev geliyor. Burası benim evim, ben de buranın çocuğuyum. Üniversitem bana çok şey verdi, ben de ona çok emek verdim. Tabii ki üniversitem için hayallerim var, bu üniversitenin olduğu gibi sapsağlam kalması gibi... Sabancı Üniversitesi'nin öncü olduğu konular ve asla taviz vermediği prensipleri var, bundan 20 yıl sonra da bunun bu şekilde devam etmesini hayal ediyorum. Ancak, bütün bunlardan daha önemlisi, 20 yıl sonra bile bu üniversiteden mezun olan öğrencilerin üniversitem hakkındaki hayallerinin benimkilerden çok daha güçlü, yaratıcı ve güzel olmasını hayal ediyorum. Biz ilk mezunlar birbirimizle güçlüydük, aramıza katılan yeni mezunlarla da Sabancı Üniversitesi ekolünün her geçen yıl daha da güçlenmesini hayal ediyorum.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdu?

Her insanın hayatı boyunca yaptığı tercihler vardır, ancak yapmadığımız tercihlerin bizi nereye götüreceğini asla kestiremeyiz. Belki şimdi olduğumdan çok daha mutlu bir Boğaziçi Üniversitesi mezunu olacaktım, belki de üniversite yıllarında yaşayacağım sorunlardan ötürü mezun bile olamayacaktım. Bana bu sorgulayıcı düşünce tarzını da öğreten yine Sabancı Üniversitesi oldu tabii ki, o yüzden belki de bu soru bana sorulduğunda daha kesin bir cevap verebilecektim.

Erol Düzgören'den "20 Yılın Hikayesi"

Erol Düzgören 1 Ekim 1998 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'ni. 22 yıldır Sabancı Üniversitesi'nde çalışan Erol Düzgören, Kampüste inşaat başladığında Proje ve İnşaat Mimari Kontrol Sorumlusu oldu. Daha sonraki yıllarda sırasıyla Üniversite Hizmetleri, Operasyon ve Teknik Hizmetler birimlerinde çalıştı.

Erol Düzgören halen Satınalma ve Operasyonlar Direktörlüğünde Mimarlık ve İnşaat Hizmetleri Yöneticisi olarak görev yapıyor.

Erol Düzgören'in sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Sabancı Üniversitesi ile tanışmam Ekim 1998'de işe başlamam ile birlikte oldu. O zaman sadece bir üniversite proje grubunda olma hayalim vardı ve mimar olarak işe başlamıştım. Sabancı Üniversitesi'nin projelerini ilk incelediğimde çok büyük bir heyecan duymuştum.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesi'ne kattıklarınızı anlatır mısınız?

Yirmi yıl önce, Üniversitenin ilk kuruluş aşamasındaki inşai ve akademik yapılanmanın içerisinde bulundum. Rektör, genel sekreter ve teknik kadronun idealist çalışmalarının bir parçası olmanın heyecanı ve mutluluğunu yaşadım. İlk başladığımda sadece Sabancı Üniversitesi'ni inşaatlarının sonrasında ayrılacağı bir proje olarak görüyordum.

Süreç içerisinde, inşaatlar tamamlanıp, akademik hayat başladığında, bana yapılan teklifi değerlendirerek Sabancı Üniversitesi bünyesinde devam etmeye karar verdim. Rektörden, genel sekretere ve her kademedeki akademisyen ve çalışanla kurduğum bağ, bana kelimelerle anlatamayacağım bir insani birikim ve değer kattı.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Yirmi yıl sonra bana Sabancı Üniversitesi dediğinde, sadece binalardan oluşan güzel bir proje değil, damarlarından bilgi akan canlı bir organizmayı hatırlatıyor. Sabancı Üniversitesini 20 sene sonra, özgür düşünce ve bilimi kullanarak, dünya üniversite liderleri seviyesinde olmasını hayal ediyorum.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Yolum Sabancı ile kesişmeseydi, iki seçeneğim olurdu. Ya kendi şirketimi kurmuş projeler üretiyor olurum. Ya da mesleğim ile alakalı özel bir şirkette üst düzey yönetici olurum.

**Evrım Uysal'dan
"20 Yılın
Hikayesi"**

Evrım Uysal 4 Ocak 1999 tarihinden beri Sabancı Üniversiteli. 21 yıldır Sabancı Üniversitesi'nde Diller Okulunda Öğitmen olarak görev yapıyor.

Evrım Uysal'ın, sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Aklıma ilk gelen kavram; Melekli Bina=Minerva Han.

Ben Minerva Han'a (Karaköy İletişim Merkezimiz) Melekli Bina derdim, öğrencilik yıllarımda ilk kez, Eminönü'ne giden bir otobüs camından o binayı görüp hayran olduğumdan beri balkonundaki melek heykelleri ve genel olarak yapısı, dış duvarlarındaki çiniler, iki cephesinin açıldığı sokaklar, komşuluk ettiği binalar, semtler beni hep çok etkilemiştir. Ancak tabii bu şahane binanın içine hiç girmemiştım ve iş görüşmemi o binada yapacak olmak, benim için çok büyük bir mutluluk ve hayran olduğum Melekli Binanın içine girip keşfetme şansı yakalamak demekti.

Yağmur ve o zamanlar en heyecanla beklediğimiz tören: Kampüsümüzün açılış töreninde yağmur yağmıştı ama herkes gülümsüyordu ve birbirimize hep yardım ediyorduk en iyisi olsun diye.

Zarfları yan yana kapamak ve çalışmak: Sabancı Center'ın bir büyük toplantı salonunda, ilk kez deneme amaçlı bir ELAE (English Language Assessment Exam) yapılmıştı. Yani, sınavın nasıl işleyeceğini daha iyi anlayabilmek için gerçek hedef kitlesi ile ilk buluşma ve geribildirim toplama amaçlı bir çalışma, sonrası epeyce veri analizi. Bunun için gönüllü katılacak lise öğrencileri bulmaya çalışılmıştı. Çeşitli liselerden öğrencilere deneme sınavına davet mektubu gitmişti. Bu mektupların zarflarını bile o zamanki ekip yan yana; tüm çalışanlar yöneticilerle birlikte kapatmış ve kutulamıştı postaya iletilmek üzere. Geç saate kadar çalışılmıştı.

Birbirimizi dinleme ve öğrenme şansı hem de çalışırken, ne büyük lükstü: Çarşamba Toplantıları benim için unutulmazdır, her Çarşamba Minerva Han'ın giriş katında sunumlar olurdu. Sonrasında buna benzeyen paylaşımlar kampüsümüzde de bir dönem sürdü. Zamanla başka şekiller aldı ama bir şekilde var. Herkesle ve hayatla, bilimsel, sanatsal, akademik konuları buluşturan ve yeni bakış açıları sunan bu paylaşımları hep çok sevdim.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesi'ne kattıklarınızı anlatır mısınız?

20 yıl önce zamanın tadını küçük şehirlerdeki insanlar gibi çıkarabiliyordum. 20 yıl sonraki halim önceliklendirmeye biraz fazla mecbur kalıyor. Birçok alanda neler yapabileceğimi ve ne kadar güçlü olduğumu keşfettim, bu hala sürüyor.

Birlikte çalıştığım insanların hem kişisel hem profesyonel olarak beni geliştirecek düzeyde olması benim için çok kıymetli. Genç insanlarla aynı bahçeyi paylaşmanın getirdiği enerji ve onlardan öğrenme deneyimi çok kıymetli.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Üniversitemizin, mezunlarımızın şekil verdiği ve yönettiği bir yaşayan varlık olmasını hayal ediyorum. Aklıma gelen de hayal ettiğim de aynı şey ve bu çok heyecan verici. İlk öğrencilerimden biri kampüsümüzde ders vermeye başladığında bir not yazmıştı bana. Hayatımda en mutlu olduğum ve iyi ki bu mesleği seçtim dediğim bir andır, çok kıymetli bir an. Ve, 20 yıl sonra eğitim şeklinin daha da değişeceğini düşünüyorum. Mevcut durumumuza da bakarak tahmin etmek zor değil; daha online, daha teknolojik bir eğitim ortamı olacağı ortada.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Mezun olduğum okulda ya da benzer kalitede bir kurumda olurdum. Örneğin, Boğaziçi Üniversitesi Eğitim Fakültesinde öğretmen yetiştirir halde olabilirdim. O zamanlar bursla doktora yurtdışına gitmek hayalindeyken, hayat yolumu bizim kampüse getirdi. İyi ki de getirmiş; şimdi en sevdiğim ağaç = erguvanlarla çevrili bir binada pırıl pırıl genç insanlara ders veriyor olmak beni çok mutlu ediyor.

Feridun Alpay'dan "20 Yılın Hikayesi"

Feridun Alpay 15 Temmuz 1998 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'nde Karaköy İletişim Merkezi Yöneticisi olarak görev yapıyor.

Feridun Alpay'ın, sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Üniversitemizin kuruluş çalışmaları 1998 yılında Karaköy İletişim Merkezi'nde başlamıştı. Ben 1998 yılının Temmuz ayında Üniversite'ye katıldım. Her ikisi de rahmetli oldu, Tosun (Terzioğlu) Bey Rektör, Hüsnü (Paçacıoğlu) Bey Genel Sekreterdi.

O günlerin hummalı çalışmalarında herkes üstüne düşeni yapıyordu. Binamızda 120 öğretim üyesi hazırlık çalışmaları ile uğraşılıyor; bugünün toplantı salonları, depoları ve hatta giriş katının yan taraflarındaki galeriler bile çalışma ofisi olarak kullanılıyordu. Hiç unutmam depolarda, giriş katında ve penceresiz odalarda çalışan hocalarımız bana gelerek "ben ne zaman pencereli bir odaya geçebileceğim?" diye sorarlardı.

Tarihi bir bina olması nedeniyle çok kısıtlı alanda klimamız vardı. O dönemde Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi Dekanı Kemal İnan'dı. Yazın binanın ön tarafı güneş nedeniyle çok sıcak olurdu. Bir gün Kemal Bey'in odasına girdiğimde kendisi üstü tamamen çıplak çalışıyordu.

Her türlü zorluğa rağmen şevkle çalışılarak bu üniversite kuruldu.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesi'ne kattıklarınızı anlatır mısınız?

Yirmi yılda çok değerli rektörler, genel sekreterler, idari ve akademik, nitelikli personelle birlikte çalışmak iş yapma tarzıma ve dünya görüşüme hep olumlu katkılarda bulundu. Türkiye'nin en iyi vakıf üniversitelerinden birinin kuruluşuna katkı verebilmek benim için mükemmel bir deneyim oldu.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi'nin o zamanki çağın gereklerine en iyi uyum sağlayan ve ülkedeki en başarılı vakıf üniversitesi olacağına inanıyorum.

Kendime gelirse; eğer 20 yıl sonra yaşıyor olursam böyle bir üniversitenin kurucularından biri olmaktan kıvanç duyan bir ihtiyar olacağımı umuyorum.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Sabancı Üniversitesi'nde olmasaydım, muhtemelen bir ticari şirketin pazarlama, satış yöneticisi olacaktım. Ancak şundan eminim ki bu kadar mutlu ve huzurlu olmayacaktım.

Fikri
Cebeci'den
"20 Yılın
Hikayesi"

Fikri Cebeci 17 Ağustos 1997 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'nde çalışıyor. 23 yıldır Sabancı Üniversitesi'nde çalışan Fikri Cebeci'nin kadro numarası 14. Üniversitenin işe alınan 14. mensubu. Fikri Cebeci o tarihten beri Rektörlük Makam Aracı Sürücüsü olarak görev yapıyor.

Fikri Cebeci'nin sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Okulun ilk personellerinden olduğum için inşaat halini hatırlarım. Rektörlük binasının inşaatı sırasında çektiğim fotoğrafı halen saklarım.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesi'nin size kattıklarını anlatır mısınız?

Sabancı Üniversitesi ile birlikte hayatımda çok büyük değişimler olmuştur, başta Kurucu Rektörümüz rahmetli Tosun (Terzioğlu) Bey olmak üzere ülkemizin çok değerli hocalarıyla tanışma imkanı bulmuş ve kendilerinden çok şey öğrenmişimdir.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

20 yıl sonra da gençlere ışık olmaya devam etmesini ve uluslararası alanda da ülkemizi en ileride temsil etmesini dilerim. Kendimle ilgili olarak da zamanım ve sağlığım el verdiğince üniversitemize faydalı olmaktır.

**Yo
lunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?**

Eğer Sabancı Üniversitesi'nde çalışmasaydım, önceki mesleğime devam ediyordum. Sabancı Üniversitesi'nin bir parçası olmaktan her zaman gurur duyuyorum.

Gülseren Caşın'dan "20 Yılın Hikayesi"

Gülseren Caşın 1 Ekim 1999 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'ni. 21 yıldır Sabancı Üniversitesi'nde çalışan Gülseren Caşın sırasıyla Yayınevi, Kurumsal Gelişme, Kurumsal İletişim, Pazarlama ve Kurumsal İletişim birimlerinde idari işler sorumlusu olarak çalıştı. 2011 yılından beri de, önce Rektörlük biriminde, daha sonra da İş Geliştirme Biriminde Sertifikalı Eğitim Programları Sorumlusu olarak görev yapıyor.

Gülseren Caşın'ın sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Sabancı Üniversitesi ile tanışmam, 1999 yılının Temmuz ayında Üniversite Genel Sekreteri Rahmetli Hüsnü Paçacıoğlu ile Karaköy'deki binada gerçekleşmişti. Görüşmede Hüsnü Beyin, üniversite ile ilgili hayallerini paylaşması ve yeni kurulmakta olan Yayınevi'nde neler yapılacağını anlatması beni çok heyecanlandırmıştı. Özellikle, "Birlikte, Yaratmak ve Geliştirmek" fikri beni çok etkilemişti. Bana Yayınevi İdari Sorumlusu pozisyonunun açık olduğunu ve eğer kabul edersem bu pozisyona kabul edilebileceğimi söyledi, kendisi ile genel çerçevede anlaştık. Çalışacağım ofisin Karaköy'deki binada olacağını, ofislerin dolu olduğunu, ancak boşaldığında işe başlayabileceğimi söyledi. Kampüs o zaman henüz yapım aşamasında olduğu için, idari kadro Sabancı Center'de, öğretim üyeleri ise Karaköy'deki binada çalışıyorlardı. Kampüste tamamlanan binalara taşınma gerçekleşmesine rağmen, işe başlamam için haber gelmemişti. Çalışanlar ve ailelerin katıldığı bir tekne gezisinde Hüsnü Bey ile tekrar karşılaştığımızda, "Sen neden hala işe başlamadın?" dediğinde çok şaşırılmıştım, Hüsnü Bey beni kimse aramadı dediğimde, "Öyleyse, yarın gel işe başla..." yanıtını alınca çok şaşırılmıştım ve de çok mutlu oldum. Maaşımı bilmeden ertesi gün (1 Ekim 1999) Karaköy'de işe başladım. Sonra maaşımı öğrendim tabii ki...)))

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesi'ne kattıklarınızı anlatır mısınız?

Daima sevecen ve her sabah heyecanla Sabancı Üniversitesi kampüsüne girdiğimde, o yılki faaliyetlerimizi daha ileriye götürmenin hayalleri ve yeni gençleri okulumuza kazandırabilmenin projeleri ile yaz-kış 21 yıl hiç yorulmadım. Sabancı Üniversitesi bana, genç öğrencileri sevmeyi, onlarla ortak projeler üretmeyi, takım arkadaşlığı ile "Birlikte, Yaratmak ve Geliştirmek" felsefesini hayata geçirebilmeyi kazandırmıştır.

Eski Rektörümüz Prof. Dr. Nihat Berker'in akademik liderliğinde, 2011 yılında Türkiye'de ilk defa uygulanan Lise Yaz Okulu projesi ile yeni bir eğitim macerasına birlikte yelken açtık. Türkiye'nin ve dünyanın çeşitli okullarından gelen lise öğrencilerine her yaz, Sabancı Üniversitesi seçkin öğretim üyelerinin hazırladıkları iki haftalık üniversite derslerine katılımlarını sağlamak, onlara üniversite deneyimini yaşatmak, kurdukları arkadaşlıkları, sevinçlerini paylaşmak fırsatını yakaladık. Bu güzel ve pırıl pırıl genç insanlara, gelecekteki yaşamlarına büyük katkı sağlayacak akademik bilgi birikiminin yanı sıra, kampüsten çok mutlu olarak ayrılışlarındaki gözyaşları beni son derece duygulandırmıştır.

Lise Yaz Okullarına bugüne kadar 7.000'den fazla öğrenci katıldı. Bu öğrencilerden bazılarının sonraki yıllarda Sabancı Üniversitesi öğrencisi olması ve Lise Yaz Okullarından her yıl elde edilen gelirin Sabancı Burs Fonu'na aktarılması, öğrencilerimizin eğitim hayatlarına olan katkıları çalışmamda ilham ve en önemli motivasyon kaynağı olmuştur.

Ancak, belki de en güzeli, Lise Yaz Okullarında her yıl birlikte çalıştığımız asistan öğrencilerimizin, mezun olduktan sonra dünyanın her yerindeki başarılı kariyerlerini benimle zaman zaman paylaşmaları Sabancı Üniversitesi'nin bana kazandırdığı ikinci büyük mutluluktur.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

20 yıl gibi uzun ve anlamlı bir sürede, Sabancı Üniversitesi'ni Türkiye'den Nobel Ödülü kazanan ilk üniversite olarak görebilmek. Benim çocuklarım Sabancı Üniversitesi'nden mezun olmadılar ama Sabancı Üniversitesi Kampüsünde, Sabancı Üniversitesi Ailesi'nin kültürü ile büyüdüler ve yetiştiler, en önemlisi bu. Hayalim, minik torunum Mina'nın Sabancı Üniversitesi'nde okuması ve onun mezuniyetini ailemizle birlikte, Amfi Tiyatro'nun merdivenlerinden en önde izlemek ve alkışlamak...

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile keşimeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Herhalde yolum bir şekilde yine Sabancı Üniversitesi ile keşirdi diye düşünüyorum. Sabancı Üniversitesi'nde çalışmak bence bir ayrıcalık... Burası kocaman bir aile yuvası... Her zaman Sabancı Üniversitesi'nde çalıştığım için gurur ve onur duyuyorum. Duymaya da devam edeceğim.

Gündüz Ulusoy'dan "20 Yılın Hikayesi"

Gündüz Ulusoy 1 Eylül 1999 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'nde Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi Öğretim Üyesi olarak görev yapan Gündüz Ulusoy 4 Temmuz 2015 tarihinden beri de Emeritus Öğretim Üyelerimizden biri.

Gündüz Ulusoy'un sorduğumuz dört soruya verdiği cevapları aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Sabancı Üniversitesi ile tanışmam Mühendislik Fakültesi için bir Arama Konferansında oldu. 1998 yılı idi. Ay ve günü anımsamıyorum. Yeşilköy Çınar Otelinde bir Cuma akşamı buluştuk. Tosun Terzioğlu, Hüsnü Paçacıoğlu, Ahmet Evin, Muhittin Oral, Kemal İnan, Banu Onaral ve Nesim Erkip'i anımsıyorum. Cuma akşamı Güler Hanım ile yemek yemiş ve takip eden iki gün boyunca yoğun bir beyin fırtınası yapmıştık. Daha sonra Tosun Hocaya iki sayfalık bir Üretim Sistemleri Mühendisliği bilgi notu iletmıştim.

Küçük bir topluluk içinde kısa sürede oluşan collegial ortam, davranışlardaki açıklık ve içtenlik, inovasyona açık yaklaşım, konuşmalardaki mesleki düzey, şekillendirilmeye çalışılan Fakülte yapısının kapsamı ve uluslararası bağlamda Fakülteye biçilen konum. Bunlar beni etkilemişti doğrusu. Daha sonra Tosun Hoca bana Üretim Sistemleri Mühendisliği Programını kurmak üzere öğretim üyesi önerdiğinde sorduğum sadece Sabancı Ailesinin akademik alım ve yükseltmelerde etkisi olup olmadığı idi. Kesin bir ifade ile "Hayır" demişti. Bu bana yetmişti kararımı vermek için. Daha sonra Akademik Özgürlükler Bildirgesi ile daha geniş bir çerçeveye oturtuldu bu husus.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesi'ne kattıklarınızı anlatır mısınız?

Sabancı Üniversitesi'nin sağladığı collegial ortam, akademik özgürlüğe verilen önem, inişler, çıkışlar, başarılar, başarısızlıklar, yeni meslektaşları tanıma, hep birlikte hep

daha iyiyi arama, genç, inovatif bir yapıyı temelden oluşturmanın keyfi ve sorumluluğu. Bunlarla dolu bir 20 yıl. Doğrusu, özetlemek gerekirse, keyifli bir dönem oldu. 2015 yılında Emeritus'luğa ayrıldım. Elbette çalışmalarındaki kapsam ve ağırlıklar değişti ama yaptığım işe hep inovatif bir pencereden yaklaşımaya, yeni şeyler denemeye, yaptığımı en iyi şekilde yapmaya çalışmaya devam ediyorum.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Sabancı Üniversitesi deyince aklıma gelen; uluslararası bağlamda hep iddialı, gelişmenin parametrelerini doğru saptamış ve bu yönde sürekli gelişme çabası içinde olan ve bunu inovatif yaklaşımlarla destekleyen ve akademik özgürlüklerinden taviz vermeden gerçekleştirebilen, donmayan bir kurum. Sanıyorum 20 yıl sonrası için hayalim, o dönemin şartlarında bu temel özellikleri kaybetmeden yaşamını sürdüren bir Sabancı Üniversitesi.

Kendime gelince, bir İngilizce ders kitabı yayımlamak, Türkçesini de hazırlamak istiyorum.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Sabancı Üniversitesi'ne katılmasaydım Boğaziçi Üniversitesi'nde devam ederdim. Üniversite ortamı benim yaşam ortamım. Hep öyle idi, hep de öyle kalacak.

Hilmi Çelik

Bilgi Merkezi Kurucu Direktörü

Ocak 1998 - Temmuz 2009

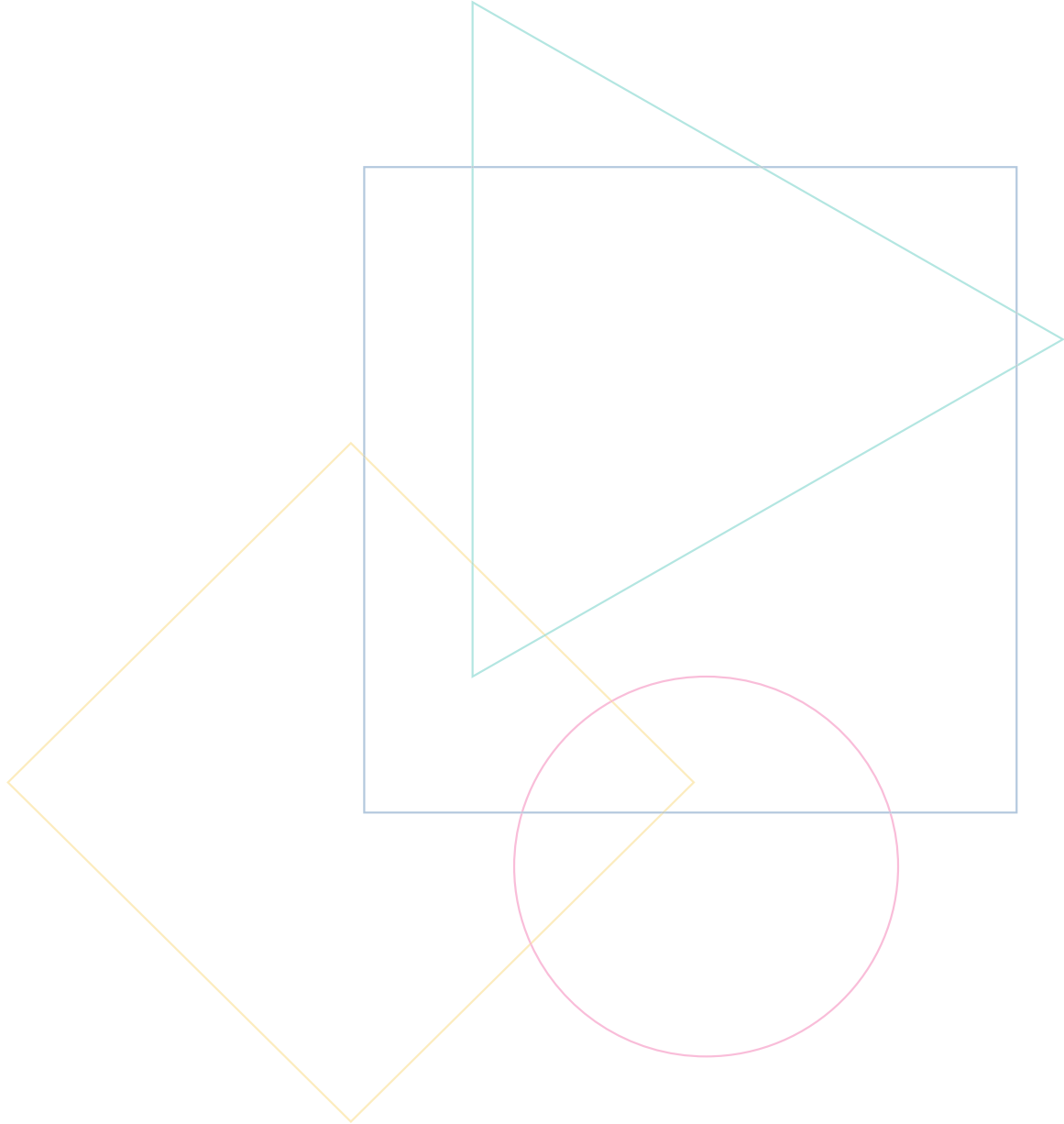

Hüsnü Paçacıoğlu

Kurucu Genel Sekreter

Aralık 1996 - Mart 2005

Hüveyda Başağa'dan "20 Yılın Hikayesi"

Hüveyda Başağa 1 Kasım 1998 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'nde Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi Öğretim Üyesi olarak görev yapıyor.

Hüveyda Başağa'nın sorduğumuz dört soruya verdiği cevapları aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

İlk tanışmam bir arama konferansında oldu. 1995 yılında birçok ülkeden akademisyen, iş insanı, öğrenci, araştırmacının katıldığı arama konferansına davet edildim ve orada nasıl bir üniversite olacağı tartışıldı. Katılımcılara, sadece hayal edin, hiçbir konumlandırma ve kısıtlama düşünmeden sadece hayal edin denildi. Nasıl bir üniversite istersiniz? Önümüzdeki yüzyılın üniversitesi nasıl olmalı diye soruldu. Katılımcılar, çalışma gruplarında bu soruları derinlemesine irdeledi ve 3 günlük çalışma sonunda Sabancı Üniversitesi'nin felsefesi 'Birlikte yaratmak ve geliştirmek olarak' belirlendi. Orada ortaya çıkan kavramlar Üniversitenin anayasasını oluşturdu.

Arama konferansı sonrasında tasarım komiteleri kuruldu ve ben bu komitelerde yer aldım. Bizler, kurucu kişiler olarak Ankara'da zaman zaman bir araya gelip, tasarım çalışmalarını adı altında çalışmalar yapıyorduk. Bu toplantılarda enine boyuna tartışıyor ve bir sonraki toplantıya kadar çeşitli araştırmalar, hazırlıklar yapıyorduk. Tasarım komitelerindeki çalışmalar bu şekilde sürdü. Bu çalışmalarda Üniversitenin hangi alanlarda yoğunlaşacağı, fakülteler, diploma programları ve programların interdisipliner yapıları ortaya çıktı. Sabancı Üniversitesi lisans programlarından önce lisansüstü programları açarak araştırmaya ne kadar önem verdiğini ortaya koymuş oldu, bu sayede de çok değerli öğretim üyelerini bünyesine çekebildi.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesi'nin size kattıklarını anlatır mısınız?

Akademik hayat devamlı yeni açılımlara, öğrenmeye, öğrendiğini uygulamaya açık bir ortam olmalıdır. Sabancı Üniversitesi de tam anlamıyla böyle bir üniversite. Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, diğer fakülteler, öğretim üyeleri ve araştırmacılar hiç bir önyargı olmadan birbiriyle konuşur, ortak çalışmalar yapar. Altyapı imkanları el verdiği oranda, herkesin laboratuvarı açıktır, herkes tartışmaya açıktır ve birbirine destek olur. Lisans veya lisansüstü öğrencilerde bu çalışmaların odağındadır. Projeler öğrencilerle birlikte tasarlanır ve uygulanır. Sabancı Üniversitesi, bana, esnek yapının, tartışılarak alınan yönetim kararlarının ne kadar önemli olduğunu öğretti. Biz ilk atanan öğretim üyeleri gerçekten birlikte yaratıp, geliştirdik diyebilirim.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Sabancı Üniversitesi, hem ülkemizde saygın üniversitelerden birisi olarak yerini aldı hem de dünya da farklı bir yer edindi. Buna tanıklık etmiş olduğum için kendimi şanslı görüyorum. Sabancı Üniversitesi denince ilk aklıma gelen, birlikte öğrenmek ve birlikte geliştirmek ilkesiyle yola çıkan özgür ve saygın bir akademik ortamdır.

Bundan 20 yıl sonrasında Sabancı Üniversitesi'nin eğitim ve araştırma alanındaki kazanımlarının daha da arttığını, dünyadaki yerini yükselterek devam ettirdiğini görmek isterim. Halen var olan yapının daha da büyümesini, sayıların çeşitlenerek daha da artmasını ve ülkemizde, bölgemizde diğer kurumlara örnek olmaya devam etmesini dilerim.

Akademik hayatta çok zevk alarak çalıştım. Çok sayıda yüksek lisans ve doktora öğrencisi yetiştirdim. Öğrencilerimin hepsi de çok başarılı oldu. Her biri iş hayatında veya akademik hayatta ses getiren insanlar oldular. Onlarla irtibatta olmak, onların başarılarına tanıklık etmek benim için paha biçilmez bir değerdir. Bundan sonrasında da aynı şekilde devam etmek niyetindeyim.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Sabancı Üniversite'sine gelmeden önce Boğaziçi Üniversite'sinde çalışıyordum, herhalde orada olurdum.

Kağan Kurşungöz'den "20 Yılın Hikayesi"

Kağan Kurşungöz 21 yıllık Sabancı Üniversiteli. Üniversitenin kapılarını açtığı 1999 yılındaki ilk lisans öğrencileri olan 251 kişiden biri. Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi (MDBF) Bilgisayar Bilimi ve Mühendisliği Programından 2004 yılında mezun olan Kağan Kurşungöz, yüksek lisansını matematik alanında ABD'de The Pennsylvania State University'de 2006 yılında, doktorasını ise yine aynı üniversitede 2009 yılında tamamladı. Kağan Kurşungöz Eylül 2011 tarihinden beri MDBF Öğretim Üyesi.

Kağan Kurşungöz'ün sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Şimdiki Yönetim Bilimleri Fakültesi binasının kaba inşaatı önünde bir fotoğrafım var (sanırım şu anda ulaşabileceğim bir yerde değil). Ona baktıkça okulun ilk senesini yad ederim.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesi'nin size kattıklarını anlatır mısınız?

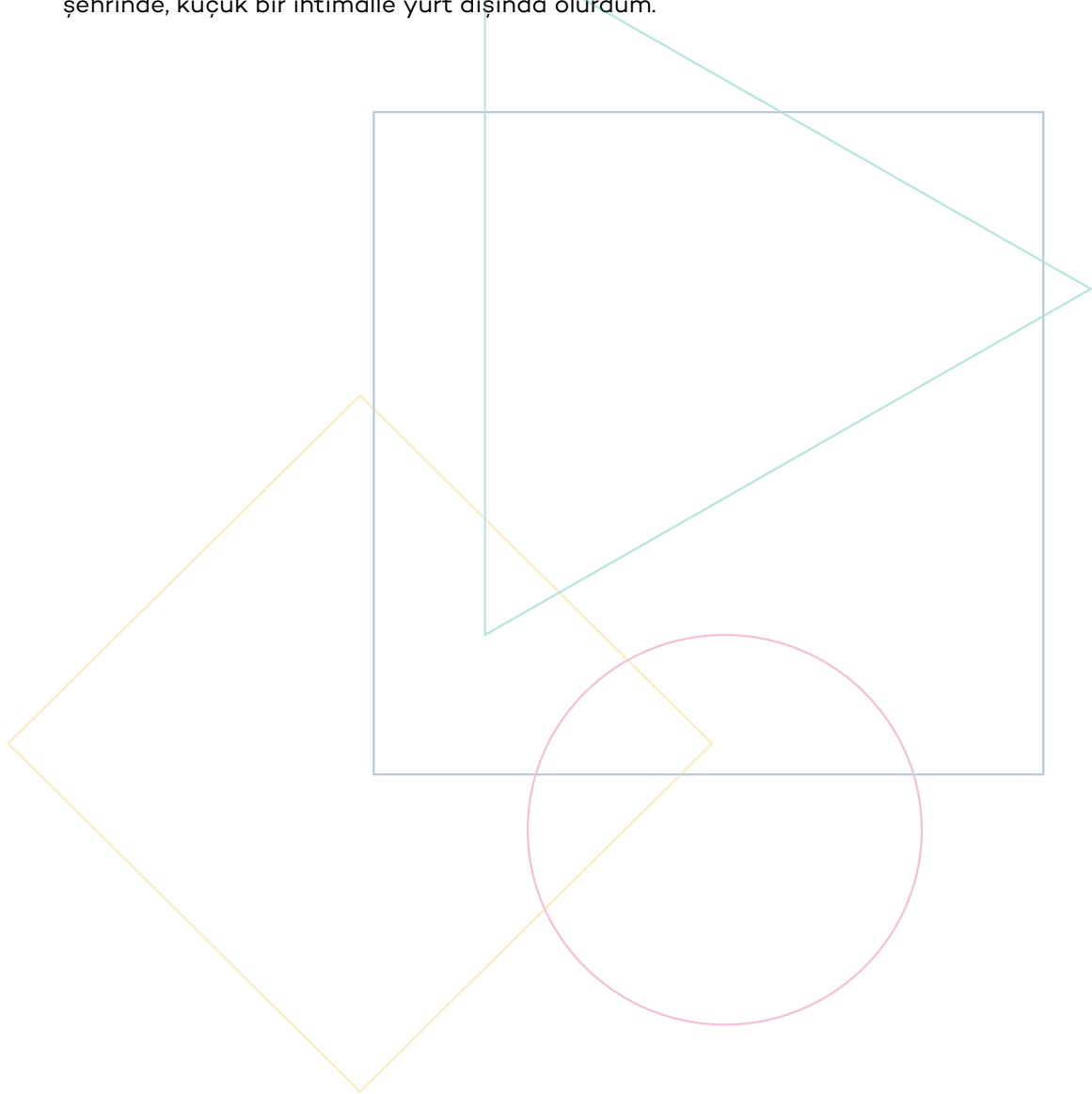
20 yıl önce hayalini kurduğum mesleği yapıyorum şu anda. Akademisyenim, matematikçiyim. Zamanının ötesinde bambaşka bir eğitim sistemi içinde yetiştikten sonra farklılıklara ve yeniliklere açık, başka fikirleri dinlemeyi ve onlara değer verip değerlendirmeyi öğrendik. Alanının en iyisi hocalarla yeri geldiğinde bire bir çalışma imkanı da bulduk ve bu tabii ki eğitimimize çok büyük katkılar sağladı.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Sabancı Üniversitesi dediğinde aklıma çoğunlukla hem öğrencilikte hem çalışırken geçirdiğim güzel zamanlar geliyor. Bundan 20 yıl sonrası için hayalim Sabancı Üniversitesinin kurulurken etrafında şekillendiği ve fark yaratan prensiplerine bağlı kalarak ileri gitmeye devam etmesi.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Yine akademisyen olurdum, yine bir üniversitede araştırma yapardım. Fakat İstanbul'da olmazmışım gibi geliyor. Büyük bir ihtimalle Türkiye'nin daha küçük bir şehrinde, küçük bir ihtimalle yurt dışında olurdum.

Kazım
Balkış'tan
"20 Yılın
Hikayesi"

Kazım Balkış 22 Kasım 1999 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi. 21 yıldır Sabancı Üniversitesinde çalışan Kazım Balkış, sırasıyla Üniversite Hizmetleri ile Operasyon ve Teknik Hizmetler birimlerinde çalıştı.

Kazım Balkış halen Satınalma ve Operasyonlar Direktörlüğünde Network Altyapı Sistemleri ve Telefon Santral Sistemleri Sorumlusu olarak görev yapıyor.

Kazım Balkış'ın sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

1999 yılı, günlerden 1 Mayıs, aklımda bir iş var, çalıştığım firma beni zorla sen artık, Sabancı Üniversitesi şantiyesine gideceksin dedi, itiraz ettim bakın dedim bu gün benim bayramım çalışmam dedim, demez olaydım, yallah şantiyeye, şok içindeyim her yer toz toprak içinde, karınca gibi çalışanlar, vinçler, kuleler, harç kamyonlarının biri geliyor, biri gidiyor tam senkronize olmuşlar, bu arada sıkıyönetim hakim, öyle istediğin gibi çalışamazsın, baret bile arkadaşım olmuş, onunla sohbet ediyorum, sahada çalışırken, zorunlu ihtiyaçlarımızı bile iş esnasında ertelemek gibi bir durum sözkonusu, biz asker olmuşuz, binadan sorumlu mimar da inzibat olmuş, sürekli hatamızı arıyor, bu tempoyla aradan geçen aylarda binalar bir bir tamamlanıyor, tamamlandıkça insan yaptığı işle gurur duyuyor tabii ki, günlerden birgün bir iş teklif üzerine kendimi, tozlu inşaat alanlarından, bir anda teknik ofis tarafında buldum, fakat aradan geçen yıllar içinde, dönem dönem yine inşaatların olması, tekrar oralarda olmak, ayrı bir duygu, inşaatlar beni kendine çekiyor.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesinin size kattıklarını anlatır mısınız?

20 yıl önce, 30'lü yaşlar, enerji dolu yaşlardır ama bir eğitim kurumunda çalışmak ve teknik bir çalışan olmak, bence insana bir ayrıcalık katıyor, sürekli olarak kendini

geliştirmek zorundasın, işinin gereği öğrencisinden, idari çalışanına ve öğretim görevlilerinin olduğu ortamda, farklı ırkları ve kültürden insanları tanıyorsun, teknik sorunlarını gidermek çözüm üretmek, iletişimi geliştirmek konusunda yıllar içinde yetkinleşiyorsun.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Sabancı Üniversitesi nedir diye sorulsa, aklıma 20 yıl öncesi şu slogan geliyor <<Birlikte Yaratalım >> Dünya hızlı bir gelişim içinde, ihtiyaçlar artık farklı, teknolojik gelişim hızlı, sıkıntılı maddi konular, siyasi gelişmeler, yönetim anlayışları, tüm bireyleri ve kurumları derinden etkiliyor. Sürece ayak uydurmak için yenilenmek zorundayız sürekli olarak. Bence yeni sloganımız << Birlikte Üretelim>> olmalıdır. Birlikte birşeyler üretmezsek kaybederiz.

Yakın zamanlarda Dünya'da farklı konseptte yönetim anlayışları gelişeceğini düşünüyorum. Bu süreçte üretemeyen hiçbir kurumun şansı olmayacak.

Kurumla ilişkim bittiğinde, kişisel gelişimime önem vereceğim, çeşitli kurslara katılmayı planlıyorum, sanatsal bir yönüm var, yeteneklerimi ortaya çıkartmam gerektiğini hissediyorum.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Teknik işlerde çalışmaya devam ederdim büyük ihtimalle.

Kemal İnan'dan "20 Yılın Hikayesi"

Kemal İnan 1 Şubat 1998 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi. 22 yıldır Sabancı Üniversitesi'nde Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi (MDBF) Öğretim Üyesi olarak görev yapan ve Şubat 2011 tarihinden beri Emeritus Öğretim Üyelerimizden olan Kemal İnan, Şubat 1998 – Temmuz 2007 tarihleri arasında (MDBF)'nin Kurucu Dekanlığını da yaptı.

Kemal İnan'a sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

O kadar çok var ki bir sıralamaya koymam çok zor. Nedeni şu : Sabancı Üniversitesine katılmam aynı anda yaşamımda birçok radikal değişiklik ile bir arada yer aldı. Bunlar içinde şimdiki eşim Gülten ile yaşamımı bütünleştirmem, ilk kez uzun dönemde İstanbul'a yerleşmem ve tabii çok güvendiğim yakın dostumun, rahmetli Tosun Terzioğlu'nun Rektörlüğünü üstlendiği iddialı bir üniversitede MDBF Kurucu Dekanlığı gibi sorumluluğu yüksek idari bir göreve başlamam yer alıyor.

Radikal ve evrensel ölçekler altında imrendirici ilkeleri, yani Sabancı Üniversitesi gibi yenilikçi bir dünya üniversitesinin kuruluş ilkelerini, hayata geçirebilme fırsatı herkese her zaman nasip olan birşey değil.

Anılarım çok olduğu için belirli bir hikayeyi anlatabilmem zor ve anlamlı değil. Şu kadarını söyleyeyim.

En heyecan duyduğum ve de kendimi verdiğim anlar, büyük ölçüde sorumluluğunu üstlendiğim ve üniversite giriş sınavları sırasında öğrencilere ve ailelerine yaptığım Sabancı Üniversitesinin tanıtım konuşmalarıydı. Sonraları çeşitli vesilelerle üniversitemize giren öğrencilerden bu konuşmaların üniversitemize katılma kararlarında oynadıkları belirleyici rolü öğrenmek beni mutlu etmiştir.

Bunun dışında aklımda kalanlar öğretim üyesi seçebilmek için gittiğim UC Berkeley,

Stanford ve MIT gibi ABD üniversitelerinde, ama asıl Silikon Vadisinde, doktoralarını tamamlayan veya doktora sonrası çalışma yapan öğrencilere ve mühendislere Türkiye'deki üniversite sistemini ve bu sistem içinde yeni parlayan bir yıldızı yani Sabancı Üniversitesini tanıttığım konuşmalardı.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesinin size kattıklarını anlatır mısınız?

20 yıl önce 58 yaşındaydım. 2007 yılında 9 yıl süren Kurucu Dekanlığım sona erdi. 2009 yılında da rahmetli dostum Tosun Terzioğlu'nun Rektörlüğü sona erdi.

Bundan sonra geçen süre içinde kuruluştaki heyecanın ve gelişmenin ne ölçüde sürdüğü sorgulanabilir. Heyecanda olası bir durulmanın sorumlusu olarak sadece idaricileri görmek haksızlık olur diye düşünüyorum.

Daha önce öğrenci ve asistan kapasitesinde kuruluş heyecanını yaşadığım iki üniversite vardı: Orta Doğu Teknik Üniversitesi ve doktora başladığım İngiltere'deki Warwick Üniversitesi. Bu deneylerimden şunu öğrendim. İddialı üniversitelerin ilk kuruluş aşamalarına aşırı iyimser bir ideoloji hakim olur. Zaman içinde, özellikle parasal olanaklar ve kadroların oluşmasında yer alan beklentiler ile gerçekler genelde çatışmalı bir sürece girer. Bu nedenle bir süre sonra başlangıç iyimserliğinin yerini gerçekçi ve yapıcı bir anlayışın alması gerekir. İlk 12 yıl sonrası böyle gerçekçi ve yapıcı bir sürecin yer alıp almadığını bu süreci yönetici düzeyinde yakından yaşayanlara bırakıyorum.

Dekanlığı bıraktıktan ve daha sonra Emeritus Profesör unvanı ile emekli olduktan sonra sorulmadığı sürece üniversitenin yönetimi konusunda 'gölge etme başka ihsan istemem' ilkesine uyarak görüş beyan etmedim ve halen de etmiyorum.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Sabancı Üniversitesi deyince sadece benim değil yeni üniversite kurma iddiasında olan çok sayıda idareci ve akademisyenin aklına gelen Sabancı Üniversitesinin kuruluş ilkelerini yaşama geçirmeye çalışmak olmuştur. Başta çeşitli disiplinlerin içiçe geçerek bazen bütünleşip bazen bölündüğü disiplinlerarası bir ortamda : (i) bölümsüz ve disiplinlerarası etkileşimi gerçekleştiren bir üniversite ve (ii) öğrencilerin kendi meslek alanlarını özgür olarak seçebilmesi gibi ilkeler bu ilkelerin başında geliyor.

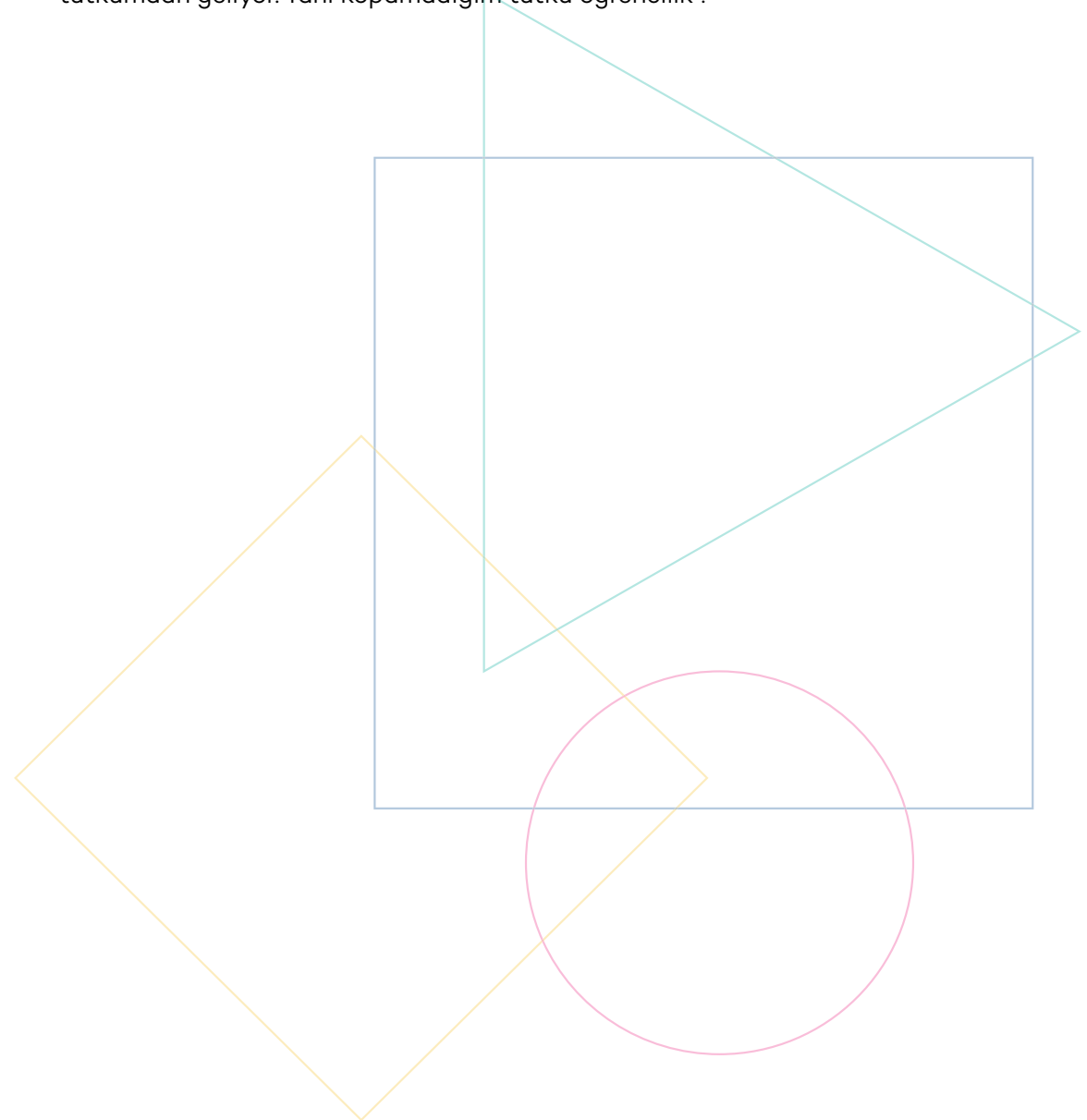
Ben bu süre içinde kendi özel tarihim sonucu çok farklı disiplinlerden geçmiş bir birey olarak Sabancı Üniversitesinde 6 yıllık bir süre içinde 4 kez verdiğim ve tüm öğrencilere açık Teknoloji ve Toplum (Technology and Society) adlı yeni bir ders açtım. Bu dersi açtığım ilk dönemden sonra yoğun bir çalışma sonrasında Teknolojik İş(lev)sizlik adlı kitabımı yazdım. 2012 yılında İletişim Yayınları tarafından basılan bu kitabın ikinci baskısı, 2019 yılının başında eklenmiş yeni bir bölümle yer aldı. Otomasyon ve yapay

zekâ teknolojilerinin neden olduğu işsizlik ve bu nedenle bilgi toplumuna geçişin zorluğunu inceleyen bu kitap sanırım 2015 yılında üniversitede okuma kulübünün seçtiği ve incelenmek üzere öğrencilere dağıtılan ve incelenen bir kitap oldu.

Bugün için bu konu öylesine hayati bir konu ki yakın geçmişte bu kitaptaki fikirlerimin tekrar tartışma masasına yatırılacağı kanısındayım.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Bu soruyu yanıtlamak için kâhin olmak gerekir. Ama herhalde yine bir üniversite ortamında olurdum. Bunun nedeni kesinlikle öğretme tutkumdan değil, öğrenme tutkumdan geliyor. Yani kopamadığım tutku öğrencilik !

Melih Özsöz'den “20 Yılın Hikayesi”

Melih Özsöz 21 yıllık Sabancı Üniversitesi. Üniversitenin kapılarını açtığı 1999 yılındaki ilk lisans öğrencileri olan 251 kişiden biri. Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi (SSBF) Sosyal ve Siyasal Bilimler (SPS) Programından 2004 yılında mezun olan Melih Özsöz, yüksek lisansını Boğaziçi Üniversitesi'nde Avrupa Çalışmaları alanında yaptı. Melih Özsöz halen Limak Holding'de yönetici olarak çalışıyor.

Melih Özsöz'ün sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Üniversite seçme sınavı sonrası, seçim döneminde bir Cuma günü ilk kez kampüsü ziyaret etmiştik. İstanbul'a gelip, kampüse ulaşmamız bayağı bir zaman almış, ancak Cuma akşamüstü kampüse ulaşmıştık ve herkes kampüsten ayrılmıştı. Rektörlük binası güvenlik görevlileri ile konuşurken, Zerrin Hanım (Koyunsağan) kampüsten ayrılıyordu. Bizi gördü. Güvenlikten bilgi aldı ve Kurucu Rektör Tosun Bey'in (Allah rahmet eylesin) kampüste olduğunu söyledi. Kampüsü ilk, Rektörümüz Tosun Bey (Terzioğlu) ve Öğrenci Kaynakları Direktörümüz Zerrin Hanımın sunumları ile gezme ve tanıma fırsatına erişmiştik. Bu da sanıyorum çok az kişiye nasip olmuştur. Kendi programlarını iptal edip, o akşamı bizlerle geçirdiler. O an Sabancı Üniversitesi'nin zaten “doğru üniversite” olduğunu anlamıştık.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesi'nin size kattıklarını anlatır mısınız?

18 yaşında, İstanbul'da, kendi hayatınızı ailenizden uzak, yurttan kalarak idame ettiriyorsunuz. Bu kendi hayatınızı çok iyi planlamayı öğretiyor ve iş hayatına çok fazla yansımaları oluyor.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

“Birlikte yaratmak ve geliştirmek”. 20 yıl önce çok bir anlam ifade etmiyordu. Ama bugün ne demek olduğunu çok daha iyi anlayabiliyorum.

20 yıl sonrada Sabancı Üniversitesi'nin kuruluş felsefesini oluşturan “Birlikte yaratmak ve geliştirmek” ana söyleminin değerini ve anlamını koruyacağını düşünüyorum. 20 yıl önce bu felsefeyle “farkını ortaya koyan” Sabancı Üniversitesi'nin, bundan 20 yıl sonra “kampüssüz küresel bir üniversite” olarak fark yaratmaya/farkını ortaya koymaya devam edeceğine inanıyorum.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Muhtemelen Boğaziçi Üniversitesi. Ama yüksek lisans için yine Sabancı Üniversitesi'ni seçerdim.

Mümin
Özkan'dan
“20 Yılın
Hikayesi”

Mümin Özkan 12 Mayıs 1997 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'li. 23 yıldır Sabancı Üniversitesinde Mali İşler biriminde çalışan Mümin Özkan, muhasebe sorumlusu olarak başladığı görevini 2014 yılından beri Finansal Operasyon Müdürü olarak sürdürüyor..

Mümin Özkan'ın sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanışmam askerlik görevimin bitişinin hemen sonrasında rastlıyor. Sabancı Holding'in 17. katında rahmetli Hüsnü (Paçacıoğlu) Beyin uzun uzun ve coşkuyla, üniversitenin kuruluşu ile ilgili çalışmalarını anlatışını zevkle dinlediğimi hatırlıyorum.

Konu işe gelince, kendisi bana; tabii o zamanın şartlarında alternatif muhasebe/ finans programlarının azlığı sebebi ile de “yapılacak işleri hesap makinesi yardımı bile olmadan elle yapabilir misin?” sorusunu yöneltti. Hala hatırımdadır, bu soru karşısında bir anda kendimi bir kağıt üzerinde elle bordro yaparken ve kendisine nasıl yapıldığını heyecanla anlatırken buldum.

Bu diyalog ikimiz açısından da 23 yılın başlangıcı oldu aslında...

Askerlik görevim henüz bittiği için bana, “bir hafta tatil yap ve sonra aynı heyecanla başla” demesi aklımda kalan önemli anekdotlardan biridir.

Üniversite kurulup, gelişirken ve büyürken benim de bu ailenin uzun yıllar bir parçası olmam son derece onur verici.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesinin size kattıklarını anlatır mısınız?

23 yıl boyunca üniversitemle birlikte yaş almak, büyümek ve birlikte şenelmek, az insana nasip olacak kıymetli deneyimler benim için. Bu sebeple şanslı azınlıktan biri

olduğumu itiraf edebilirim.

Yıllar içerisinde, evrensel değerler ve amaçlar doğrultusunda üniversitemle birlikte yol alırken ve gelişirken, kendimi ve yapabileceklerimi fark edip, insana ve işe değer katabilmeyi aynı zamanda sürekli değişen ve gelişen dünyada farklı bakış açılarına büyük ihtiyaç olduğunu ve yaptığımız her işte fark yaratabilmenin önemli ve mümkün olduğunu bu kurumda deneyimledim. Bu anlamda Sabancı Üniversitesi'nin bakış açım evrensellik kattığını ifade edebilirim.

Özetle; büyük ve içinde evrensel zenginlikler barındıran bu güzel ailenin bir parçası olmaktan her zaman çok büyük gurur duydum ve duymaya devam ediyorum...

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde: Her alanda teknolojiyi en üst düzeyde kullanan ve teknolojinin gelişimine katkı sağlayan, öğrencileri, mezunları, akademisyenleri ve tüm çalışanlarıyla örnek ve öncü olmaya devam eden, topluma ve eğitime katkıları ile her platformda adından saygı ile söz ettiren bir bilim yuvası olup, hususi bir üniversite olarak anılmaya devam etmesini temenni ediyorum.

Kurumlar çınar ağaçları gibidir. Doğru ellerde asırlarca yaşarlar. Sabancı Üniversitesi'nde azimli bir çok değerli elin olduğunu biliyorum. Dileğim bu değerli ellerin çoğalması ve uzun yaşam döngüsünde ÇINARLAR GİBİ ASIRLARCA ayakta kalmasıdır.

Sağlık, mutluluk ve huzur dolu bir yaşam herkes gibi benim de isteğim. Tüm bunlar sevdiğim yanımda, masmavi bir gökyüzü altında, yeşillikler arasında ve de denizin kıyısında hayat bulursa şahane olur. İşte bu da benim hayalim...

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdu?

Bu sorunuza dilimden dökülen ilk "kesişti" cevabı oldu.

Sabancı Üniversitesi ile beraber yaş aldığım için başa dönüp nerede ve nasıl olurdu sorularını hiç düşünmedim açıkçası. Birlikte yürüdük, birlikte geliştik, birlikte büyüdük. Benim özelimde Mevlana'nın da dediği gibi: "Herşey neye layıkça, ona dönüşür"

Nesrin Balkan 1 Mart 1999 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi. 21 yıldır Sabancı Üniversitesi'nde Kurumsal İletişim Sorumlusu olarak çalışan Nesrin Balkan sırasıyla Kurumsal Gelişme, İletişim ve Halkla İlişkiler birimlerinde görev yaptı. 2010 yılından beri de Pazarlama ve Kurumsal İletişim Biriminde çalışıyor.

Nesrin Balkan'ın sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Sabancı Üniversitesi ile tanışmam o dönemde çalıştığım iletişim şirketinin üniversitenin kuruluş döneminde tanıtımı için seçilmesi ile oldu. Üniversitenin basın iletişiminden sorumlu olarak dört yıl dışarıdan çalıştım. Bu dört yılda Kurucu Rektörümüz, her zaman rahmet ve sevgi ile andığım Tosun (Terzioğlu) Bey ile birlikte yüzlerce televizyon ve gazete röportajına katıldım. Bir o kadar basın toplantısı organize ettim. Üniversitenin sistemini anlatan basın bültenleri yazdım, haberler yaptım. Dört yıl sonrasında çalıştığım şirketten ayrılacağıma haber verip kendilerine veda mesajı yazdığımda Tosun Bey ve yine her zaman rahmet ve sevgi ile andığım Kurucu Genel Sekreterimiz Hüsnü (Paçacıoğlu) Bey "nereye gidiyorsun, senin yerin Sabancı Üniversitesi" dediler. Bu davetten kısa bir süre sonra Sabancı Üniversitesi'nin kadrolu Kurumsal İletişim Sorumlusu olarak buldum kendimi.

Henüz kampüsün inşaatının devam ettiği, şantiye görünümünde olduğu 1999 yılının ilk aylarında Sabancı Üniversitesi'ni kamuoyuna tanıtabilecek, anlatacak basın bültenlerini yazabilmek için sınava hazırlanan öğrenci gibi çalıştığımı hatırlıyorum. Türkiye'deki başka üniversitelerde olmayan son derece özgün sistemini basına ve dolayısıyla kamuoyuna iyi anlatabilmek için Tosun Bey ve Hüsnü Bey ile yaptığımız uzun toplantıları da hatırlıyorum.

Sonrasında, 1999 yılının Mart, Nisan, Mayıs aylarında aday öğrencilere ve rehber öğretmenlerine Sabancı Üniversitesi'ni birinci elden doğrudan anlatabilmek için

İstanbul dışında Ankara, İzmir, Bursa, Adana gibi şehirlerde yaptığımız toplantıları hatırlıyorum. Bu toplantılara Mütevelli Heyeti Başkanı Güler Sabancı, Rektör Tosun Terzioğlu, Genel Sekreter Hüsnü Paçacıoğlu, Öğrenci Kaynakları Kurucu Direktörü Zerrin Koyunsağan, Kurucu Dekanlar Ahmet Evin, Kemal İnan, Temel Geliştirme Programının o dönemdeki Direktörü Hasan Bülent Kahraman gibi isimler katılıyordu. Ekip olarak müthiş bir heyecanla, şevkle şehirler dolaşılıyor rehber öğretmenler ve aday öğrencilere üniversitenin sistemi anlatılıyordu.

Sabancı Üniversitesinin ilk yıllarından o kadar çok anı var ki... 1999'un Temmuz ayının sıcak bir gününde gazetecileri de davet ettiğimiz Mütevelli Heyeti toplantısını hatırlıyorum. Şantiye halindeki kampüste bir barakanın içinde yapılmıştı toplantı. Herkese baret verip kampüsü gezdirmiştik. Sonrasında ülkenin en önde gelen gazetelerinin ilk sayfalarında manşetten Sabancı Üniversitesinin müjdesi veriliyordu. Günlerce, haftalarca ülkenin gündemine oturmuştu üniversitemiz.

20 Ekim 1999 tarihini hatırlıyorum. Açılış günü. Cumhurbaşkanı'dan Meclis Başkanına herkes oradaydı. O gün televizyonlar Sabancı Üniversitesinin açılış törenini naklen yayınladılar. Doruğa ulaşmış mutluluğun, gururun somutlaşan halini Onursal Başkanımız rahmetli Sakıp Beyin yüzüne baktığımızda görüyor, vücut dilinden çok net anlıyorduk. Henüz daha birkaç haftadır kampüste olan ilk öğrencilerimizin Tosun Bey anons edildiği zaman yaptıkları tezahürat ve attıkları sevgi sloganları, alkışları müthişti müthiş...

İlk lisans mezunlarının diplomalarını aldıkları ilk mezuniyet törenimizde yaşadığımız heyecan, mutluluk ve gurur o kadar yoğun ki gözyaşlarımıza engel olmak mümkün değildi. "Türkiye'de bir dünya üniversitesi" olmak için yola çıkan "Birlikte yaratmak ve geliştirmek" felsefesini tüm aşamalarında benimseyen, bu kadar özgün ve özellikli bir üniversitenin kuruluşunda, ilk yıllarından itibaren yer almak, bu sürecin içinde olarak o heyecanı yaşamak çok büyük bir şans ve ayrıcalık. İnsanı çok iyi ve özel hissettiriyor.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesinin size kattıklarını anlatır mısınız?

Sabancı Üniversitesi ile tanışmamın üzerinden yaklaşık 22 yıl geçti. Bütün bu yıllar içinde Sabancı Üniversitesi kampüsü inşaat halindeki çorak görünümünden çıktı, Tosun Beyin yoğun ilgisi ve gözetiminde 20 yıl önce dikilen fidanlar kocaman ağaç oldu. Binlerce bitki çeşidi kampüsü harika güzel bir vahaya büründürdü. Bu değişikliği adım adım gözlemleyebilmek biz eskiler için büyük bir keyif ve ayrıcalık oldu.

Kurumları oluşturan ve değer katan bünyesindeki insanlardır. Sabancı Üniversitesini düşündüğümde gözümün önüne bu zaman zarfında tanıdığım birlikte çalıştığım, insanlar geliyor. Rektörlüğü süresince basın sorumlusu olarak çok yakın çalışma şansına sahip olduğum Tosun Terzioğlu'nu tanımak başlı başına bir zenginlik oldu benim için. Sessiz, sakin liderliği, slogan atmadan, inandığı doğrular için mücadele etme kararlılığı, gösterişsiz, doğal nezaketi ile Tosun Bey. Kurucu Genel Sekreterimiz Hüsnü Paçacıoğlu ve onbeş yıl görevde kalan ikinci Genel Sekreterimiz Haluk Bal,

on yıl birlikte çalıştığımız direktörümüz Berna Özkul gibi insan odaklı çalışmayı benimsemiş, çalışanların mutluluğunu ön planda tutmuş ve onları her zaman "biz" diyerek kucaklamış yöneticilerimiz. Üstün Ergüder, Zehra Sayers, Ayşe Kadioğlu, Mehmet Ali Alpar ve hepsini saymaya kalktığımda sayfalar dolduracak daha birçokları gibi her biri kendi alanında uluslararası başarıya sahip akademisyenlerimiz. İdari ve teknik kadrolarda, hizmet birimlerinde birbirinden kıymetli arkadaşlarımız, güzel insanlarımız. Birbirinden parlak zekalı, esprili ve özgüveni yüksek harika öğrencilerimiz ve yıllar geçtikçe sayıları artan, yaşları büyüyen mezunlarımız. Bütün bu güzel insanlarla koskoca bir Sabancı Üniversitesi Ailesi idik. Heyecanımız ortaktı, mensubu olduğumuz Sabancı Üniversitesi ile gurur duyuyorduk, akademisyenleri ile idari ve teknik kadroları ile hep beraber bu ailenin bir üyesi olmak Sabancı Üniversitesinin bana kattıkları arasında ilk sırada yer alıyor. Ortak bir hedefe giderken kol kola yürümenin, ekip çalışmasının ne kadar önemli olduğunu, ekibin her bir üyesinin sahip olduğu farklı kültürel vizyonların, bakış açılarının beni zenginleştirdiğini, olgunlaştırdığını düşünüyorum.

Bütün bu yıllar boyunca hemen hemen her gün mutlulukla, keyifle kampüse gelip, heyecanla ve şevkle çalıştım, "Sabancı Üniversiteliyim" cümlesini her zaman gururla söyledim ve söyleyeceğim. Bizden sonra görev alacak arkadaşlarımızın da aynı mutluluk ve gururla çalışmalarını diliyorum.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde özel ve öncü olan, özgünlüğünü koruyan, akademik özgürlükler bildirgesine sahip çıkmaya devam eden, mutlu çalışanları olan, Tosun Beyin deyişi ile "öğrencisine düşünce kalıplarını zorla giydirmeye değil, düşünmesini, tartışmasını, uygarca tartışmasını öğretecek, medeni cesaret sahibi olarak, kendilerine güvenen bireyler olarak yetişmesini sağlamaya" devam eden bir üniversite olarak kalmasını hayal ediyorum.

Kendime ilişkin ise sağlıklı bir şekilde keyif alacağım faaliyetlerde bulunmayı, dostlarımla güzel anlar paylaşmayı, kültürel çalışmaların içinde olmayı, müzik yapmaya devam edebilmeyi hayal ediyorum.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdu?

Hayatımı sürdürmek için farklı bir kurumda çalışmaya devam ederdim ama bugün sahip olduğum insan zenginliği ve geçen 20 yılda kazandığım deneyimin getirdiği olgunluk ve tatmin hissinden yoksun olurum. Bu kadar özel bir sürecin "Türkiye'de bir dünya üniversitesi" olmak için yola çıkan çok heyecanlı ve istekli, aklını, deneyimini bu yolda ilerlemek için seferber eden ülkenin önde gelen beyinleri ile birlikte hareket etme, çalışma ve onları tanıma ayrıcalığını yaşamamış olurum. Ben bugünkü ben olmazdım.

Oğuz Babüroğlu'ndan "20 Yılın Hikayesi"

Oğuz Babüroğlu 5 Ocak 1998 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi. 22 yıldır Sabancı Üniversitesi Yönetim Bilimleri Fakültesi (YBF) Öğretim Üyesi olan Oğuz Babüroğlu aynı zamanda Yönetici Geliştirme Birimi'nin de (Executive Development Unit - EDU) Kurucu Direktörü. 17 yıl EDU Direktörlüğü yapan Oğuz Babüroğlu 2018 yılından beri YBF'de Arama Kürsüsü Başkanı olarak görev yapıyor.

Oğuz Babüroğlu'nun sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Tanışma sürem bir anlık değil, bir süreç.

Sabancı Üniversitesini kurma fikri 1994 de Sabancı Holding için Mersin'de yaptığım arama konferansında perçinleşti. Arama Konferansını Hilton Mersin'de bitirdikten sonra otobüs ile hep beraber Adana'ya uçağa binmek için yola çıktık. Sakıp Bey en önde bizler ise arkada oturuyorduk. Yol aldıktan bir müddet sonra Sakıp Bey beni ve Güler Hanımı otobüsün ön tarafına çağırdı. Sabancı Üniversitesini tasarlamak üzere küresel çapta bir Arama Konferansı yapalım dedi. 1995 Ağustos'ta böyle bir arama yapmak üzere Güler Hanımın danışmanı olarak Kordsa'nın Sabancı kulesindeki katında Ertuğrul Ergöz (Sabancı Holding Genel Sekreteri) ile çalışmaya başladık: Sabancı Üniversitesi kuruluşu arama konferansı 25 ülkedeki-Şili'den Hong Kong'a, Mısır'dan Norveç'e, ABD ve AB'deki en seçkin ve en yenilikçi üniversitelerden çok dikkatli seçilen akademisyenler, iş dünyası temsilcileri ve öğrencilerden 60 kadar bir katılımcı grubuyla yapıldı. 3 gün "21. yüzyıl Üniversitesi nasıl olmalı" sorusuna yanıt aradık. Bugün de geçerli olan disiplinlerarasılık, bölümsüz Üniversite, toplumsal sorumluluk ve etkiyi önceliklendirme, küresel konumlandırma ve Üniversitenin bir nevi kimliği haline gelen "Birlikte Yaratalım ve Geliştirelim" mottosu üretildi. Ardından en az 2,5 sene tasarım komitelerinin çalışmalarını koordine ettim. Genel Sekreter ve

Rektör atandıktan sonra Üniversite tasarım sürecinde 38. sırada Üniversite çalışanı oldum.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesinin size kattıklarını anlatır mısınız?

Böyle bir kurumun tasarlanma sürecinde ortak akıl oluşması için bu kadar aktif bir görev alabilme benim için hayatta olabilecek en önemli olaylardan birisi oldu. Hep birlikte hayal ettiğimiz bir dünya üniversitesini 20 yılda gerçekleştirdik. Hayata geçirdik. 8 sene arka arkaya Türkiye nin en Girişimci ve en Yenilikçi sıralamasında sürekli ilk üçte yer alması sağlandı. Tasarlamakta aktif olduğum bir üniversitede 20 senedir çalışıyorum. Halen hayal dünyasında gibiyim. Kişisel olarak kuruluş yıllarından bu yana kurumsallaşmış ve çok iyi bilinen Profosyonel MBA nin ayrılmaz parçası Firma eylem projelerini (CAP-company action projects), Yönetici Geliştirme Birimi (EDU-Executive Development Birimini) ve Arama adlı Kürsünün bana verilmesinden sonra bu kürsü etkinliği olarak Eylem Araştırması Doktora Programı gibi birkaç yeniliği bizzat hayata geçirme ve yaşatma gururunu yaşadım ve yaşıyorum. Sektörde bu tür yenilikleri yaptırma güvenini bana veren başta Sayın Güler Sabancı'ya, Üniversitenin Kurucu Rektörü Tosun Terzioğlu'na ve diğer sorumlulara çok teşekkür ederim.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklıma gelen: Yenilik, özgünlük ve özgürlük oluyor.

Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayalim: Bilim ve teknolojiyi hayata geçirmekte en bilinen ve dünyadaki en yenilikçi ve en girişimci sıralamalarında hep ilk üçte kalmayı başarmış küresel çapta bir Üniversite olması.

Kendime ilişkin hayalim ise: Yetiştirmekte fark yarattığımı bildiğim öğrencilerimin önemli yenilikler yaptığının dünya ölçeğinde kanıtlanmış olması. Kendi hayalim ise sınır tanımayan işlere devam etmek. Bu bağlamda Üniversitenin de kimliğine katkı vermeye devam etmek.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Düşünmek bile istemiyorum.

Oya Arus'dan "20 Yılın Hikayesi"

Oya Arus 8 Ekim 1998 tarihinden beri Sabancı Üniversiteli. 22 yıldır Sabancı Üniversitesinde Bilgi Merkezinde (BM) çalışan Oya Arus, henüz öğrenciyken stajyer olarak başladığı çalışmaya Bilgi Kaynaklarının Organizasyonu Görevlisi olarak devam etti. Oya Arus BM'de sırasıyla Bilgi Kaynaklarının Organizasyonu Sorumlusu ve Koleksiyon Geliştirme Sorumlusu olarak çalıştı. 2011 yılından beri de yine BM'de Koleksiyon Geliştirme ve Bilgi Erişim Sistemleri Yöneticisi olarak görev yapıyor.

Oya Arus'un sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

İşe Karaköy binasında Minerva Han'da başladım. O zaman Bilgi Merkezi Minerva Han'ın 2. katındaydı. İşe başladıktan kısa bir süre sonra Sabancı Üniversitesi'nin Tuzla kampüsünde piknik etkinliği düzenlenmişti. Pikniğe geldiğimizde henüz tüm binalar inşaat halindeydi. Bilgi Merkezi de öyle. Hatta Bilgi Merkezi'nin içindeki merdivenlerin henüz iskeleti vardı. Şu anda bile hala o an gözümün önünde. O zaman hem binanın ihtişamından hem de kurucu direktörümüz Hilmi Çelik'in anlattıklarından çok etkinlenmiş, çok heyecanlanmışım. Bu ânı hiç unutamıyorum. Benimle aynı bölümde okuyan arkadaşlarıma defalarca anlatmışım.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesinin size kattıklarını anlatır mısınız?

İlk işe başladığım zamanlarda öğrenciydim, henüz üniversiteden mezun olmamışım ve mesleğimle ilgili oldukça da heyecanlıydım. Bir çok idealim, yapmak istediklerim vardı. Mesleğimi çok seviyordum. Mesleğimi en iyi şekilde yapabileceğim ve hayallerimi gerçekleştirebileceğim bir yerde çalışmak istiyordum.

İşte Sabancı Üniversitesi de bu noktada benim için çok büyük bir şans olarak karşıma çıktı.

Bilgi Merkezi, misyonu, vizyonu, değerleriyle, çok büyük ve çok güzel hedefleriyle, bir "dünya üniversitesi" olma hedefiyle kurulan Sabancı Üniversitesi'nin bir hizmet birimi olarak kuruldu ve ben de bu kuruluş aşamasında büyük bir keyifle ve heyecanla yer aldım. Tüm çalışanlarıyla, öğrencileriyle hep birlikte bugünün öncü kurumları arasında yer almak için çalıştık ve bunu da başardık.

Çalıştığım bu 22 yıllık süreçte çok şey öğrendim ve yapmak istediğim birçok şeyi gerçekleştirme fırsatı buldum. Yurt içi ve yurt dışında bir çok toplantıda sunum yaptım, kütüphanecilik alanında öğrendiklerimi ve bilgimi yazıya döküp makale yazma fırsatım oldu, "Erasmus+ Staff Mobility" programına katılarak dünyadaki farklı üniversiteleri ziyaret etme, yurtdışındaki meslektaşlarımla tanışarak mesleki paylaşımlarda bulunma ve Sabancı Üniversitesi'ni, Bilgi Merkezi'ni tanıtmaya fırsatım oldu, ANKOS (Anadolu Üniversite Kütüphaneleri Konsorsiyumu) konsorsiyumunda gönüllü çalışarak Sabancı Üniversitesi Bilgi Merkezi adına ülke ekonomisine ve dolaylı olarak akademik araştırmalara katkılarım oldu. Üniversite'de kalite iç denetçisi olmam, mesleğim dışında farklı konuları da öğrenmemi ve yine Üniversite'deki İnsan Kaynakları eğitimleri de gerek kişisel gelişimimi gerek yöneticilik alanındaki gelişimimi sürekli güncel kılmamı sağladı. Ve daha pek çok şey...

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Bana öğretilenleri, değerleri ben de benden sonra gelen arkadaşlarıma aktarmaya çalışıyorum. Eminim 20 yıl sonra da vizyonerliği ve kıymetli değerleriyle önde gelen Üniversitelerden biri olacaktır. Umuyorum ki 20 yıl sonra da ben de Üniversite'nin daha çok artan başarılarını görebilirim.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Farklı bir kurumda, farklı bir kütüphane türünde çalışıyor olabilirdim. Hatta hayallerimi gerçekleştirmediğim noktada değişik bir kariyer planı da çizebilirdim.

Ömür Kula Çapan'dan "20 Yılın Hikayesi"

Ömür Kula Çapan 21 yıllık Sabancı Üniversitesi. Üniversitenin kapılarını açtığı 1999 yılındaki ilk lisans öğrencileri olan 251 kişiden biri. Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi (SSBF) Ekonomi Programından 2003 yılında mezun olan Ömür Kula Çapan, aynı zamanda üniversitenin ilk lisans mezunlarından. Yüksek lisansını SSBF'de Görsel Sanatlar ve Görsel İletişim Tasarımı (VAVCD) programında 2005 yılında tamamladı.

Yüksek lisansın ardından iş hayatına atılan Ömür Kula Çapan'ın reklamcılık alanında başarılı bir kariyer çizgisi var. RPM/Radar, Medina Turgul DDB gibi sektörün önde gelen şirketlerinde görev aldıktan sonra Finansbank Enpara.com'un kurucu ekibinde yer alarak marka, ürün, hizmet ve kültür tasarımı yapmış. Dünyanın en inovatif şirketlerinden biri olan R/GA'nın Türkiye Ofisini kurmuş. Oluşturduğu ekip ile Akbank, Turkcell, Kale Holding gibi dev şirketlere tasarım ve strateji hizmeti veren Ömür Kula Çapan halen kendi kurduğu Primer Marka ve Tasarım Danışmanlığı şirketinde yenilikçi bir iş modeli ile stratejiden tasarıma Türkiye'nin önde gelen markaları ile işbirliği yapıyor.

Reklamcılar Derneği Yönetim Kurulu Üyesi olan Ömür Kula Çapan aynı zamanda 2019 yılından beri Reklamcılar Vakfı Başkanlığı da yapıyor. Mesleki örgütler dışında Eğitim Reformu Girişimi (ERG) Yönetim Kurulu Üyesi ve SEV Vakfı İletişim Komitesinde görev yapıyor. Ömür Kula Çapan bunların yanı sıra, 2003 yılında ilk lisans mezunlarının verilmesi sonrasında oluşan Sabancı Üniversitesi Mezunlar Derneği SÜMED'in de ilk Başkanı oldu.

Ömür Kula Çapan'ın sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Sanırım bende anıdan bol bir şey yok. Ama en sevdiğimden birini anlatayım. Zaten galiba en meşhur anım da bu. Hep anlatıyorum.

Sabancı Üniversitesi ile tanışmamın ardında bir aşk hikayesi var aslında. Benim bütün planım İstanbul'da okumaktı çünkü çok aşık olmuştum ve kendisi İstanbul'daydı, nihayet aynı şehirde olup kavuşacaktık - bence. Boğaziçi'ni kazanacaktım, kesin. Herşey çok güzel olacaktı. Ama, burslu kazanmak için babamın ısrarları ve İstanbul'a yeterince uzak olması (!) sebebiyle güvenli (!) bulunduğu ilk 3'e yazdığım Sabancı, Boğaziçi Ekonomi'nin üzerinde kaldı ve benim bütün planlarım bir gecede alt üst oldu. Ben bu okulu kazandığıma asla sevinmedim, günlerce ağladım. Sabancı kampusunun yerini ve bundan 20 sene önce oraya giden yolları düşünürseniz, ben İstanbul'u kazanamamıştım aslında. Ve tabii ki yine kavuşamamıştık. Başka sebepler de eklenince...

Daha da kötüsü okula geldiğimde karşılaştığım servis sorunuydu. Sabancı Üniversitesi'ni ilk sene kazananlar arasında benim kadar şiddetli bir şehre inme ihtiyacı duyan kimse olmamıştır. Çünkü söz konusu aşk hikayesi çok feci şekilde bitmek üzereydi ve benim acilen o bir uçağa binip gitmeden şehre gitmem ve onunla konuşmam gerekiyordu.

Belediye otobüsünün geçmediği, taksilerin İzmit'den geldiği kampusümüzde, bir gece Shuttle Shuttle Shuttle konulu tarihi bir mail dönmüştür, işte o ilk maili ben atmıştım. Çünkü hemen yarın şehre inmem gerekiyordu ve gerekirse bunun için bir sistem de kurardım.

Bana gidip gerekeni yapmamı söyleyen de o gün aslen aşk acısıyla kapısından içeriye ağlayarak daldığım - çünkü kapısı ardına kadar hep açıktı ve istediğimiz zaman yanımızdaydı, "Biz burada hapis miyiz? Shuttle neden düşünülmedi!" diye isyan ettiğimde, "Çok haklısın, hemen kaç kişi hangi güzergahlara hangi saatlerde gitmek ister, organize et, bir schedule çıkar, yarın ayarlıyorum" diyen ve üzerine yüreğimi okumuş gibi "aşık olacaksınız, dersi ekeceksiniz, şehre ineceksiniz, shuttle nasıl olmaz, haklısın düşünemedik" diye ekleyen, bu okulu var eden canım Tosun Bey'den başkası değildi.

Ben Sabancı Üniversitesi ile gerçekten ilk kez böyle tanıştım aslında. Beni anlayan, yanımda olacak olan, bana alan açacak akılların ve bilgeliklerin yuvasında olduğumu ilk o gün anladım. Okuduğum 6 sene boyunca da, yine kurucu ekibin sayesinde, hiç yanılmadım.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesinin size kattıklarını anlatır mısınız?

Sayfalar dolusu yazabilirim. Ama ilk olarak bana kurum sevdiren, okul sevdiren yerdir burası, onu söylemeliyim. Herkesin sahtekar gülüşlerle ve vasata yakın seyrettiğine inandığım bir eğitim sistemi içinde sadece fedakar ve çok az sayıdaki öğretmen sayesinde hepimizin adam olduğuna onu da tam olamadığımızı inanıyordum. Sabancı'da işinin sadece ehli olan değil aynı zamanda gönlü, akli, ahlakı engin olan insanlarla karşılaştım. Yöneticisinden, profesörüne, yurt görevlisinden, inşaat ekibine, kariyerleri ve karakterleriyle devleşen insanlar tanıdım. Çürük yumurtaların hemen ayrıştığı, ama fikir ayrılıklarının değil karakter uyumsuzluklarının adam temizlediği,

herkesin belli erdemlerle davranmak zorunda kaldığı bir kültürün içinde buldum kendimi ve ben de herkes gibi hayranlıkla katıldım, onlar gibi olmak, daha da ileri götürmek hayattaki en büyük hırsım oldu. Bugün hala Tosun (Terzioğlu) Bey'e, Hüsnü (Paçacıoğlu) Bey'e, Zerrin (Koyunsağan) Hanıma, Gülçin (Atarer) Hanıma, Tara'ya (Hopkins) - daha da sayarım, layık olabildiğim bir hayat ve kariyer sürdürmeye çalışıyorum. Bana bu pusulayı kazandıran bu okula çok şey borçluyum. Kaldı ki, eğer gerçekten Boğaziçi'ne gitmiş olsaydım, belki yine çok iyi bir hayatım ve kariyerim olurdu ama bugün sahip olduğum ve nüansları ve keskinlikleri ile ayrışan kendime has değerlerime varabilir miydim bilmiyorum. Halil Berktaş'ı, İzak Atıyas'ı, Alev Topuzoğlu'nu, Albert Erkip'i, Ayşe Kadioğlu'nu, Hasan Bülent Kahraman'ı, Zehra Sayers'i, Mehmet Ali Alpar'ı, Ahmet Evin'i tanımasaydım, gözlemeseydim, bu okulu siz baştan kuracaksınız lafını duymamış olsaydım, birlikte yaratmayı ve geliştirmeyi Anadolu'nun en ücra köşelerine kadar ulaştırma fırsatı önüme serilmemiş olsaydı ben ne kendimi ne de bu ülkeyi ne de bu hayatı tanıyabilirdim. 20 sene önceki ben bu 20 sene içinde sonsuz kez nev-i şahsına münhasır kararlar alabildiysem ve bunların her biri onca riskine rağmen ortak temalar içeriyorsa bir bildiğim olduğunu ve ayrışmanın erdemle birleşen bilgi ve çalışkanlıkla mümkün olduğunu görmüşüm demektir.

Bir okulun bir insana kazandırabileceği daha büyük bir şey olamaz kanaatindeyim. Bu okul hepimize kendi ışığımızı buldurdu, önümüze sayısız mükemmel örnek dizerek, temiz olmayı ayırmayı öğreterek ve bizi büyüten riskler almamıza bizi teşvik ederek.

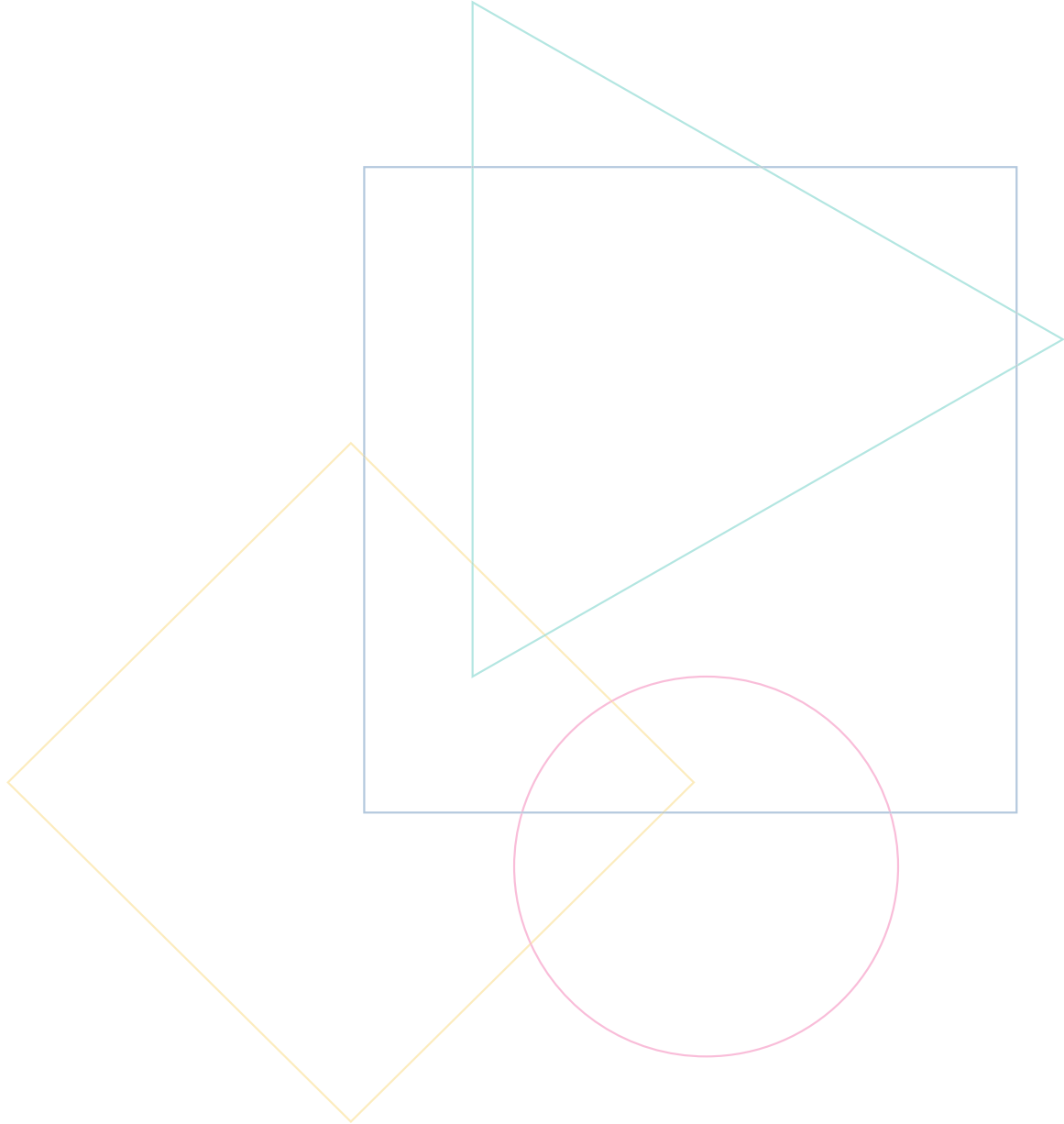
20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Bu okul benim için her zaman sessiz ve mütevazı bir kahin gibi. Sabancı Üniversitesi'ni ve burada geçirdiğim yılları düşündüğümde, yaptıklarımız, konuştuklarımız, bize açılan alanlar, bize verilen yönler ne kadar ilericiymiş, üstelik bunu bas bas bağırmadan, olması gerektiği gibi kanımıza işlemiş bu okul. Ben hep ileride oldum hayatta. Bunu bir alışkanlık ve içsel bir dinamoya, sabit bir öngörü kabiliyetine bu okul dönüştürdü benim için. Ben okulumun geleceği yaratmaya devam etmesini hayal ediyordum. Bir gün bu okulun kültürünü daha da fazla yaymak gibi hayallerim var. Eskiden Hüsnü Bey olmayı hayal ederdim. Şaka bir yana, bizim zamanımızda yaratılan o kültürün bugün pek çok açmaza, toplumsal, ekonomik, çare olacak bir formül olduğunu düşünüyorum. O yüzden icab ederse korumak ama en çok daha da yaygınlaştırmak ve derinleştirmek benim bir hayalim. Kendimi de kariyerimde nerede olursam olayım her zaman bu okulun aktif bir parçası olarak görüyorum.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Kopyala yapıştır bir öz geçmişim, benim profilimin ortalamasına yakın bir evliliğim, zoraki bir gülümsemem, kısacası çok sıkıcı bir hayatım olurdu eminim. Ben liseyi bitirdiğimde çok zeki, çok başarılı ama bir o kadar da değişik ve zor biri olarak zaten kendi karmaşamla ve düşümlerimle bir yol ayrımındaydım. Sabancı'ya gelmeseydim rahatlıkla tökezleyebilir, hızla uslanabilir, derinliksiz hırslarda kaybolabilir ve seçilmiş

yollardan gidebilirdim. Ben hiç de karmaşık olmadığımın gücünü buranın bana açtığı alanlarda buldum ve bu güç bana hayatımda dokunduğum herşeyi dönüştürebilme ve “benim” yapabilme yetisini kazandırdı. Başka bir okuldan çıksaydım, o tornanın ürünü olacaktım. Oysa ben o değilim. Bu fırsatı kaçırmadığım için başta babama minnettarım - hazin ama gerekli bir aşk hikayesiymiş ayrıca ona da hep minnettarım.

Selim Birsal'den “20 Yılın Hikayesi”

Selim Birsal 4 Ocak 1999 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'nde Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi (SSBF) Öğretim Üyesi olarak görev yapıyor.

Selim Birsal'in, sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Sabancı Üniversitesinde ilk işe başladığımda tüm üniversite Karaköy'de Minerva Han binamıza sığıyordu, her kat bir fakülteye ayrılmıştı. İlk katıldığım toplantı yılbaşı sonrası Rektörümüz Tosun (Terzioğlu) Beyin yaptığı bir Üniversite toplantısıydı ve tümümüz bir toplantı salonuna sığıyorduk. Aslında bir avuç insandık. 1999 yılında artık bir plan değil, o yıl açılacak bir Üniversite için çalışıyorduk.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesinin size kattıklarını anlatır mısınız?

20 yıl önce haliyle daha gençtim. Bazı konularda deneyimsiz de olduğumu hatırlıyorum. İlerleyen yıllar içerisinde birçok alanda deneyim kazandım ve bazı düşlerimi gerçekleştirme imkanı buldum.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

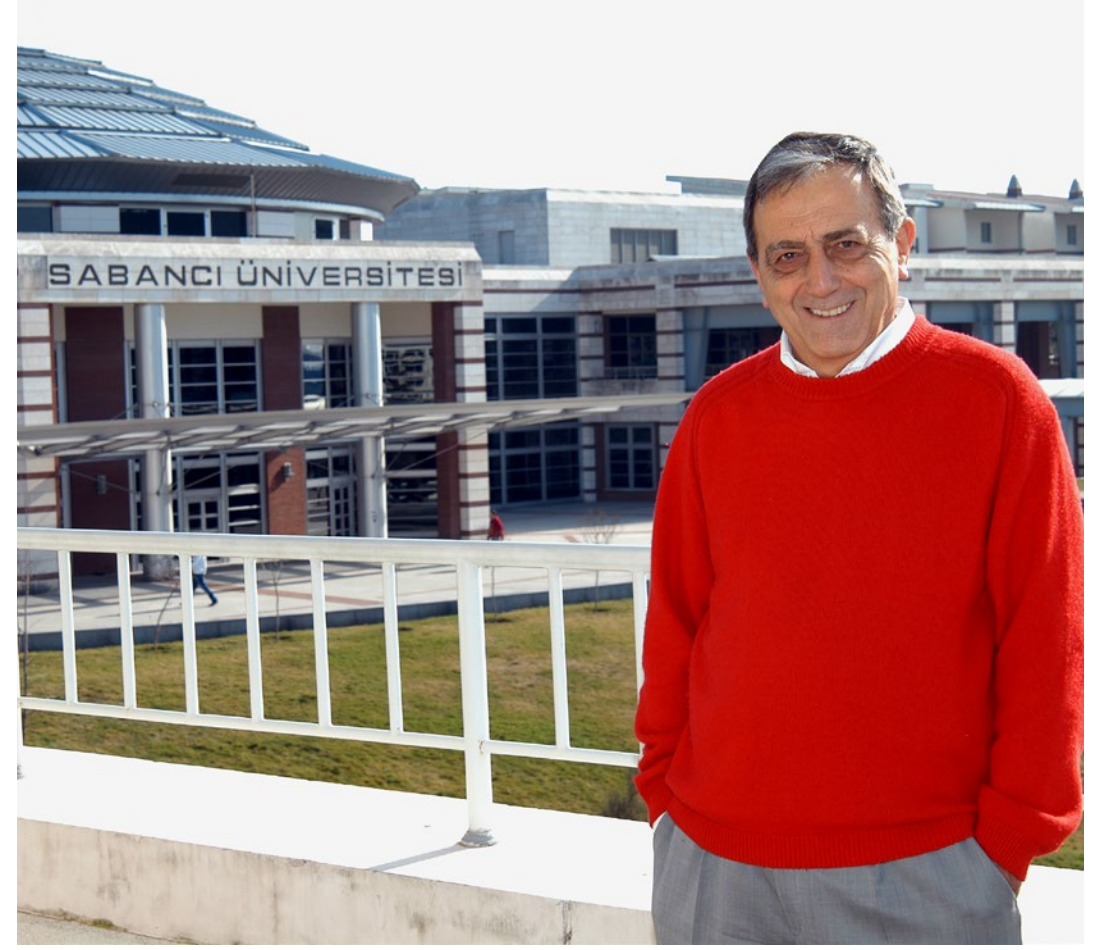
Kaliteli, düşünen sorumlu bireyler. Dünyada örnek teşkil edebilecek ve okumak isteyenlerin ilk tercihleri arasında bulunabileceği bir üniversite olarak düşünüyorum. Bundan 20 yıl sonra artık Üniversitede çalışıyor olmayacağım. Sanırım bana yaşama huzuru verebilecek araştırmalarımı, sanatımı yapabileceğim bir alanda, bir yerde olacağımı düşleyebilirim, ara sıra balıkta tutabilirim belki.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Bu soruya cevap vermem çok zor cidden bilmiyorum.

Geçmişte kalmış bir hayatımı düşünmektense şimdiye ve ileriye bakıp düşlemeyi tercih ediyorum sanırım.

Tosun Terzioğlu

Kurucu Rektör

15 Eylül 1997 - 31 Temmuz 2009

Tülay Artan'dan "20 Yılın Hikayesi"

Tülay Artan 5 Temmuz 1999 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi. 21 yıldır Sabancı Üniversitesi'nde Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi (SSBF) Öğretim Üyesi olarak görev yapıyor.

Tülay Artan'ın, sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Minerva Han ve sonrasında Bilgi Merkezi'ne geçici olarak yerleştığımız ilk yılımızda günlerimiz çok sayıda ve uzun toplantılarla geçti. Bir üniversite, bir fakülte ve bir yüksek lisans-doktora programı inşa etmenin sorumluluğuyla, üstelik (Bilgi Merkezi'nin ikinci katında) gerçekten "tek çatı altında" geçirilen günlerden bir çok anı unutamamışım. Biz akademiklerin birbirimizi tanımamız için mükemmel bir ortamdı doğrusu, sonraki yıllara o anılarla devam ettik denilebilir.

İlk yıl tanıştığımız öğrencilerimiz, özellikle lisans öğrencileri, "birlikte yaratmak ve geliştirmek" ilkesini gerçekten benimsemişlerdi. O grup arasından hâlâ çok canlı olarak gençliklerini hatırladıklarımın, hatta hâlâ iletişimde olduğum bazılarının bulunması ve lisans üstü öğrencilerimiz arasından bazılarının da artık meslektaşlarımız olması Sabancı Üniversitesi'nin kuruluş ruhunun bir başarısıdır.

Kuruluş ruhu deyince tabii ilk dönemden benim en önemli kazancımın Tosun Terzioğlu gibi nev-i şahsına münhasır bir rektörü tanımak, onunla çalışmak, ona güvenmek ve onun da güvendiğini hissetmek olduğunu söylemeliyim.

Unutamadıklarım arasında bir de ilk yıl(lar)da her gün, ama hergün, üniversite çevresinin verdiği yoksunluk/mahrumiyet baskısıyla olmalı, kampüse daha adım atar atmaz dayanılmaz bir açlık hissi duymaya başlamam ve etrafta bu açlığı bastırabilecek hiçbir imkan bulunmamasından sürekli şikayetlerim bulunuyor.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesi'nin size kattıklarını anlatır mısınız?

20 yıl önce Türkiye'de bir sosyal bilimci olarak Sabancı Üniversitesi'nin bize sunduğu imkânlarla en iyiyi yapma isteğim çok güçlüydü. Ülkemiz koşullarında uzun sayılabilecek bir süre en iyiyi yapabildik. İlk günden bugüne Sabancı Üniversitesi Tarih Programı'nın müthiş deneyiminin parçası olmayı büyük bir ayrıcalık olarak görüyorum.

Öncelikle öğrencilerimizle gurur duymanın ayrıcalığını yaşayabildik. "Birlikte yaratmak ve geliştirmek" ilkesini özel olarak Tarih Programında paylaşmak çok değerli arkadaşlıklara yol açtı. Belki de benim için Sabancı Üniversitesi deneyimini en değerli kılan bu arkadaşlıklardır. Üstelik de birlikte çok eğlenmişizdir. Diğer yandan, kendi akademik gelişimim açısından, jurnalistik ve sansasyonel olmayan ve çok uzun zamanda sonuç alınabilecek bir alanda çalışan bir araştırmacı olarak pek kolay bulunamayacak derecede verimli koşullarda araştırma yapma ve yazma imkânını Sabancı Üniversitesi'nde bulabilmenin de bir ayrıcalık olduğunu söylemeliyim.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklıma uygulamalı fen bilimleri alanında hangi çerçeve (dünya-Asya-Türkiye ?) hedef alınırsa alınsın saygın bir yer edinmiş bir üniversite geliyor. Maalesef 20 yıl sonrası için bir öngöründe bulunamayacağım. Ben tabii projelerime devam etmeyi ve kitaplarımı tamamlamayı planlıyorum.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

ABD'ye dönmüş olurdum.

Yasemin Birben'den "20 Yılın Hikayesi"

Yasemin Birben 1 Ekim 1999 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi. 21 yıldır Sabancı Üniversitesi'nde çalışan Yasemin Birben, Haberleşme Sorumlusu olarak sırası ile Üniversite Hizmetleri, Satın Alma ve Destek Hizmetleri ve Bilgi Merkezi birimlerinde çalıştı.

Yasemin Birben'in sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanışmam, üniversitede henüz çalışmaya başlamış, önceki iş yerinden arkadaşım sevgili Yonca Kalkan sayesinde oldu. O dönemde reklam&halkla ilişkiler alanında yöneticiliğini yaptığım kurumda geç saatlere kadar çalışmam gerekiyordu ve ben oğluma daha çok zaman ayırmak istiyordum. Yonca bana Sabancı Üniversitesi'nde yeni kurulmakta olan bir departman olduğunu söyledi; "gel bir görüş istersen" dedi. İşte geliş o geliş...

1999 yılının Eylül ayında inşaat halindeki kampüse üzerimde beyaz takımlarımla iş görüşmesine geldiğimde, yoldaki ziftlere basmamak için hoplaya zıplaya yürüdüğümü hatırlıyorum. Hep saygıyla andığım Şükrü (Dökücü) Bey ile görüşmemiz pek uzun sürmemişti; benim Kandilli Kız Lisesi mezunu olduğumu öğrenince "o lisenin yeri çok güzeldir, kampusu oraya kurmak istedik olmadı" demişti.

Çalışmaya başladıktan kısa bir süre sonra üniversitenin açılış töreni vardı ve yağmura rağmen çok güzel geçmişti. Konuşmalar bittikten sonra, değerli kurucumuz Sakıp Sabancı açılışa gelen dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'i şemsiyesinin altına almış, birlikte kol kola yürümeye başlamışlardı. Su birikintisinin üzerine uzatılmış latanın başında duruyordum ve tek geçebilecekleri yer orası olduğu için bana doğru geliyorlardı. Çok heyecanlanmıştım, hemen boynumdaki profesyonel fotoğraf makinasına davrandım, aynı şemsiyenin altında iki aydınlık yüz bana bakıp gülümsedi, ben de bastım deklanşöre... Ne yazık ki makinem ilk kez tutukluk yaptı,

ve o fotoğrafı çekemedim. Sonuçta bir filme değil fakat hafızama kopyalanmış bir fotoğraf çıktı ortaya; bu anıyı ömrüm boyunca unutmam mümkün değil.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesi'ne kattıklarınızı anlatır mısınız?

Sabancı Üniversitesi'nde çalışmaya başladığım yıllarda şimdi de yaptığım gibi, her işi kendi işim gibi, çok ciddi sorumluluk alarak yaptım; geçmişte uzun yıllar kendi işimin sahibi olarak çalıştığım için olsa gerek, bu hiç değişmedi.

Bu süre içinde çok güzel insanlar tanıdım. Buradan her birine minnettarlığımı ifade etmek istesem sayfalar yetmez. Ayrıca kendimi geliştirme fırsatı buldum; öğrenmeye aç bir insan olarak Sabancı Üniversitesi bana bu olanağı sunmuş oldu. Kendimi çok şanslı hissediyorum.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

İlk aklıma gelen, 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi'nin dünyanın en iyi 20 üniversitesi arasında olma olasılığı...

20 yıl sonraki kendime ilişkin hayalim ancak torunlarımın bu kampüste batılı arkadaşlarıyla öğrenim görmesi olabilir...

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Muhtemelen yine benzer çalışma saatlerini seçtiğim bir kurumda çalışıyor olurdum.

Zehra Sayers 1 Ocak 1998 tarihinden beri Sabancı Üniversitesi'nde 22 yıldır Sabancı Üniversitesi'nde Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi (MDBF) Öğretim Üyesi olarak görev yapan Zehra Sayers, 12 Ocak - 1 Kasım 2018 tarihleri arasında da Rektör Vekili olarak görev yaptı.

Zehra Sayers'in sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz.

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Sabancı Üniversitesi ile ilgili ilk izlenimim temelinde Türkiye için yepyeni fikirler olan bir üniversiteyi herşeyiyle sıfırdan planlayıp gerçekleştirmeye çalışmanın verdiği büyük heyecan ve heves. Bu dev projeyi hayata geçirmek için birlikte Karaköy'deki binada toplantılar ve farklı telaşlarla geçirdiğimiz keyifli günleri hiç unutmam. Telaşlar diyorum çünkü daha önce denenmemiş bir şey gerçekleştirmek ve mükemmeli yakalamak istiyorduk. Bize gelecek gençlerin yarınlarını etkileme sorumluluğunu hissediyorduk.

Diğer öne çıkan anılar da liseleri ziyaret edip bu açılmamış, kimsenin bilmediği üniversiteyi tanıtmaya ve yeni bir eğitim sistemini açıklama çabalarımızla ilgili. Türkiye'nin farklı yerlerindeki liselerde pırıl pırıl gençleri gördükçe onlara gerçekten güzel bir şeyler sunabilmek, onların kendilerini geliştirmelerine katkıda bulunmak duygusu çok mutlu ve motive ediciydi.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesi'ne kattıklarınızı anlatır mısınız?

Sabancı Üniversitesi benim sorumlulukları üstlenip, daha önce çok da içinde olmadığım, örneğin bir eğitim programı oluşturmak, laboratuvarları sıfırdan tasarlayarak kurmak ve çalışır hale getirmek gibi, alanlarda kendi başıma kararlar vermemi sağlayan bir ortam yarattı. Bu ortamda beni destekleyerek yeniliklerle kendimi kişilik, hoca ve

insan olarak geliştirmeme fırsat verdi. Ayrıca bize gelen öğrencilerden de çok şey öğrendim ve onlarla çok keyifli zaman geçirdim. Burada çok çalıştım ama Sabancı Üniversitesi de bana çok şeyler kattı.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dediğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Yenilikçi üniversite olmaya devam etmesi. Eğitimde yenilikleri yaratıp geliştirmesi ve ülkemiz gençlerinin ufuklarını açıp kendilerini geliştirmelerine imkan veren kendine özgü bir kurum olarak kalması.

Kendim için de, artık nasıl olur bilmiyorum ama, 20 yıl sonra da hala yenilikler peşinde koşan bir insan olarak devam etmeyi ümit ediyorum.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdu?

Herhalde Almanya'da araştırma ortamında kalmış olurum.

Zerrin Koyunsağan'dan "20 Yılın Hikayesi"

Zerrin Koyunsağan, 5 Ocak 1998 tarihinde 37 kadro numarasıyla Sabancı Üniversitesi'ne kurucu Öğrenci Kaynakları Direktörü olarak katıldı. Temmuz 2005'e kadar bu görevini sürdüren Zerrin Koyunsağan, Sabancı Üniversitesi'nden emekli olurken üniversitenin misyonuna müstesna katkıda bulunmuş olan akademik ve idari personele verilen "Sabancı Üniversitesi Onur Üyesi" unvanına layık görüldü.

Ağustos 2006'da Sabancı Vakfı'na katılan Zerrin Koyunsağan, Vakfın yeniden yapılanması sürecinde önemli katkılar sunarak; 2011-2018 yılları arasında Sabancı Vakfı Genel Müdürü, 2018-2020 arasında da yine Sabancı Vakfı Mütevelli Heyeti Başkan Yardımcısı olarak görev yaptı.

Zerrin Koyunsağan'ın sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz.

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

İlk görev yerim ODTÜ'de öğrenci işlerindeki kurumsal sistemlerini oluşturmuş, başarısını test etmiş, bundan sonra yeni neler yaparım diye düşünmeye başlamıştım. Bu günlerden birinde Sabancı Üniversitesi'nden görüşme daveti aldım. Akabinde, her zaman ikisini de özlem ve rahmetle andığım üniversitenin kurucu Genel Sekreteri Hüsnü Paçacıoğlu ve Kurucu Rektörü Tosun Terzioğlu ile görüşmeye İstanbul'a Sabancı Center'a geldim. Bu benim Sabancı Üniversitesi ile ilk tanışmamdı. Üniversite ile ilgili hayalleri tam da benim hayallerimle örtüşüyordu, teklifi severek kabul ettim. İlk görev yerim ODTÜ'de öğrenci işlerindeki kurumsal sistemlerini oluşturmuş, başarısını test etmiş, bundan sonra yeni neler yaparım diye düşünmeye başlamıştım. Bu günlerden birinde Sabancı Üniversitesi'nden görüşme daveti aldım. Akabinde, her zaman ikisini de özlem ve rahmetle andığım üniversitenin kurucu Genel Sekreteri Hüsnü Paçacıoğlu ve Kurucu Rektörü Tosun Terzioğlu ile görüşmeye İstanbul'a Sabancı Center'a geldim. Bu benim Sabancı Üniversitesi ile ilk tanışmamdı. Üniversite ile ilgili hayalleri tam da benim hayallerimle örtüşüyordu, teklifi severek kabul ettim.

Ocak 1998'de Sabancı Center'ın 17. katında işe başladım ve kampusa taşındığımız Eylül 1999'a kadar burada çalıştık. Her şeyi sıfırdan kurarken, bol bol birbirimize danışıyorduk ve yeni çalışma yöntemlerini hep birlikte deneyimliyorduk. Çok heyecanlı ve çok yoğun bir tempoda hem çok çalıştık hem yeni dostluklar kurduk. Aynı zamanda üniversitenin kültürünün yoğrulduğu dönemlere tanıklık ettik.

İlk anılarımdan birisi şöyleydi: Üniversite giriş sınavında ilk 10 bine giren öğrencilere göndereceğimiz mektupları Sabancı Üniversitesine sevdalı hepimiz; Tosun Bey, Hüsnü Bey, öğretim üyeleri, idari çalışanlar hep birlikte gece yarısına kadar zarflarken hem çok heyecanlanmış hem de çok eğlenmiştik. Tercihler döneminde üniversitenin tanıtımını yine Karaköy'deki İletişim binasında yaptık. Henüz üniversite fiziken ortada yok ama maket üzerinden öğrencilere ve ailelerine anlatıyorduk. Neyse ki çoğunlukla inandırıcı oluyorduk. Sabancı isminin topluma verdiği güven, işimizi kolaylaştırmıştı.

Nihayet Ekim 1999'da ilk öğrencilerimize kavuştuk, çok yağmurlu bir günde üniversitemiz açıldı, ben de sevinçten ağlayanların arasındaydım. İlk yıl henüz kampüste inşaatlar devam ediyordu, kuşkusuz eksiklikler oluyordu ama biz bunun öğrencilerin hayatını zorlaştırmasına izin veremezdik. Her yeni duruma göre çözüm üretiyorduk. Mesela, ders programlarını yapmış, ilan etmek üzere olduğumuz sırada, Üniversite Hizmetleri biriminden bir haber geldi; geçici kafeteryada aynı anda bütün öğrencilerin yemek yemesi mümkün değildi! Hemen kolları sıvadık, sil baştan ders programlarını tekrar yapıp, kafeteryaya sığacak sayıda öğrenci grubu yemek yerken diğerlerini derste tuttuk, sonra yemeğini bitiren grubu derse yollarken, aç olanları dersten çıkarttık, böylece çakışma olmadan yemek yedirdik öğrencilerimize.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süre içinde Sabancı Üniversitesinin size kattıklarını anlatır mısınız?

Kuruluş yıllarında bütün öğretim üyeleri, çalışanlar, öğrenciler, herkes hedefe kilitlenmiş şekilde en iyiyi, en doğruyu başarmaya, üniversitenin temellerini sağlam atmaya odaklanmıştı. Bu o kadar değerliydi ki, kendimi bu sıra dışı deneyimin parçası olduğum için şanslı hissediyordum. Kurumsal yapının oluşturulması, süreçlerin tasarlanması, farklı düşünme biçimi, farklı bakış açıları kazandım.

Çok güzel insanlarla tanıştım. Alev Topuzoğlu, Şükrü Dökücü, rahmetli Hilmi Çelik, Hüsnü Paçacıoğlu, Tosun Terzioğlu'nun dostlukları, bilgelikleri, bana kattıklarına paha biçilemez. Güler Sabancı'nın yönlendirmelerinin ve dostça davranışlarının da gerek bana gerekse bütün ekibe olumlu etkisinden bahsetmeden geçemem.

En önemlisi; gençlerle birarada olmak, onlardan öğrenmek, onlara katkıda bulunabilmektir.

İlk yıl 249 öğrenci kayıt yaptırmıştı ve %75'i bursluydu. Çok başarılı öğrenciler Sabancı Üniversitesini tercih etmişti. Sabancı Üniversitesinde burslar, başarıya verildiği için burslu okumak prestijli bir şeydi. Bu nedenle, bir çok öğrenci burssuz girdiği halde sonradan not ortalamasını yükseltip burs almaya çalışıyordu. Biz de burs sistemini başarıyı esas alarak kurgulamaktan mutluyduk.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Sabancı Üniversitesi, Türkiye'deki yükseköğretim sisteminde öncülük yaparak çok önemli bir fark yarattı ve diğer üniversitelere örnek oldu. Yurt dışına giden mezunlar, üniversitenin güçlü itibarını bütün dünyada yerleştirmeye devam ediyor, başarılı akademisyenler en iyi eğitim ve araştırmayı sunuyor. Mezunlar Sabancı Üniversitesinde çalışmaya başladılar, üniversitelere sahip çıkmaya devam ediyorlar. Bunların hepsi en başta kurulan hayallerin hayata geçtiğine dair birkaç örnek sadece.

Bundan sonra da Sabancı Üniversitesinin sağlam temellerinin daha da güçlenmesini, akademiye öncülük yapmaya devam etmesini ve dünya sıralamalarında önde gelen marka üniversiteler arasında en üst sıralarda yer almasını isterim.

Kendime ilişkin hayalim ise ailemle ve sevdiklerimle birlikte sağlıklı ve keyifli bir hayat sürdürmek.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Sanırım ODTÜ'de yeniden yapılanmayla ilgili farklı projeler içinde bulunabilirdim veya yeni kurulan bir üniversitede kurumsal yapılanmanın içinde yer alırdım.

Zeynep Bahar Çelik'ten "20 Yılın Hikayesi"

Zeynep Bahar Çelik 21 yıllık Sabancı Üniversitesi. Üniversitenin kapılarını açtığı 1999 yılındaki ilk lisans öğrencileri olan 249 kişiden biri. Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi (SSBF) Sosyal ve Siyasal Bilimler (SPS) Programından 2003 yılında mezun olan Zeynep Bahar Çelik, aynı zamanda üniversitenin ilk lisans mezunlarından.

Lisans diplomasını aldıktan sonra hemen Sabancı Üniversitesi'nde Toplumsal Duyarlılık Projelerinde (TDP) çalışmaya başladı. Yüksek Lisansını, 2007 yılında Galatasaray Üniversitesi'nde İletişim Stratejileri alanında yaptı. Zeynep Bahar Çelik 2009 yılından bu yana TDP Yöneticisi olarak görev yapıyor. Ayrıca zorunlu üniversite derslerinden biri olan CIP 101 dersini veriyor.

Zeynep Bahar Çelik'in sorduğumuz dört soruya verdiği cevaplarını aşağıda okuyabilirsiniz...

Sabancı Üniversitesi ile ilk tanıştığınız zamandan aklınızda kalan kısa bir anı/izlenim var mı?

Sabancı Üniversitesi'ne ilk kez Eylül 1999'da gelmiştim. Her lise son öğrencisi gibi tüm yıl boyunca nasıl bir üniversiteye gideceğimi ve neler yaşayacağımı hayal etmiştim. Sabancı Üniversitesi o yıl ilk kez açılıyordu, o nedenle hakkında duyduğum bir bilgi ya da gördüğüm bir resim yoktu, her şey benim hayal gücüme kalmıştı. Okula ilk geldiğim günü dün gibi hatırlıyorum. Biraz rüzgarlı ama sıcak bir sonbahar günüydü. Kampüse girer girmez büyük bir şok yaşadım, gördüğüm şey bitmiş bir iki bina, bolca inşaat, ve henüz asfaltı bile tamamlanmamış bir yoldu.) Biraz moralim bozulacak gibi oldu ancak şimdiki Diller Okulu otoparkına park edip Rektörlük binasına doğru yürümeye başladığımızda binadan iki kişi koşarak ve kolları açık bir şekilde (evet gerçekten sarılacakmışçasına kolları açık bir şekilde) bize doğru geldi. "Hoşgeldiniz, nasıl sabırsızlıkla bekliyoruz sizleri bilemezsiniz" dediler yüzlerinde sıcacık bir gülümseme ile. O an içimde az önce belirmiş olan olumsuz his tamamen uçup gitti. Belki aklımda canlandırdığım gibi değil ancak içinde olmamın çok beklendiği, çok renkli ve farklı bir maceraya başladığımı hissetmiştim.

20 yıl önceki haliniz ile 20 yıl sonraki haliniz arasındaki fark ve bu süreçte Sabancı Üniversitesi'nin size kattıklarını anlatır mısınız?

Üniversite öncesi aldığım eğitim ve ailemin bana kattıkları ile aslında özgüvenli büyümüş bir çocuktum ancak Sabancı Üniversitesi'nin benimsediği eğitim anlayışı ile sahip olduğum özgüven hem çok perçinlendi hem de farklı bir boyuta evrildi. Burada SPS okumuş bir öğrenci olarak ilk iki yılda aldığımız ortak ve zorunlu Üniversite Derslerinin bir çoğunda ben ve arkadaşlarım çok zorlanmıştık. Ancak zorlansak da başardık, evet sosyal bilimlere meraklı biriydim ancak ben de eğer istersem DNA replike edebileceğimi ya da entropi değişimini hesaplayabileceğimi gördüm. Üstelik tüm bu alanım ile ilgili değilmiş gibi görünen ancak yapmayı içselleştirerek öğrendiğim şeyleri kendi alanımda da nasıl kullanabileceğimi, nasıl farklı bir göz ile bakabileceğimi ve bakış açımı nasıl zenginleştirdiğini de geçtiğimiz 20 yılda sayısız örnekte deneyimledim. İşte tam da bu nedenle 20 yıl önceki Zeynep ile şimdiki Zeynep arasındaki en büyük farklardan biri, herkesin her şeyi dilerse öğrenebileceği ve bunun o kişiye getirdiği özgüven diyebilirim. Bunu sağlayan ise başlı başına Sabancı Üniversitesi'nin burayı seçmiş her öğrenciye verdiği eşsiz eğitimidir.

20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi dendiğinde aklınıza gelen nedir? Bundan 20 yıl sonra Sabancı Üniversitesi için hayaliniz nedir? Kendinize ilişkin hayaliniz nedir?

Bence Sabancı Üniversitesi fikri henüz ilk tomurcuklandığı andan itibaren hep anın ötesine, geleceğe bakabilmiş bir üniversite. Eğitim sistemine getirdiği bir çok yenilik ve öncü rol de bunun bir göstergesi. 20 yıl sonra da bunun hiç değişmeyeceğine yürekten inanıyorum. Değişimden korkmadan, değişimin yaratıcısı olmayı ve bundan keyif almayı öğrencilerine aşılayan bir üniversite olarak, 20 yıl sonra da onu takip eden 20 yıla gözünü dikmiş, araştıran, üreten ve yaratan bir üniversite olacaktır.

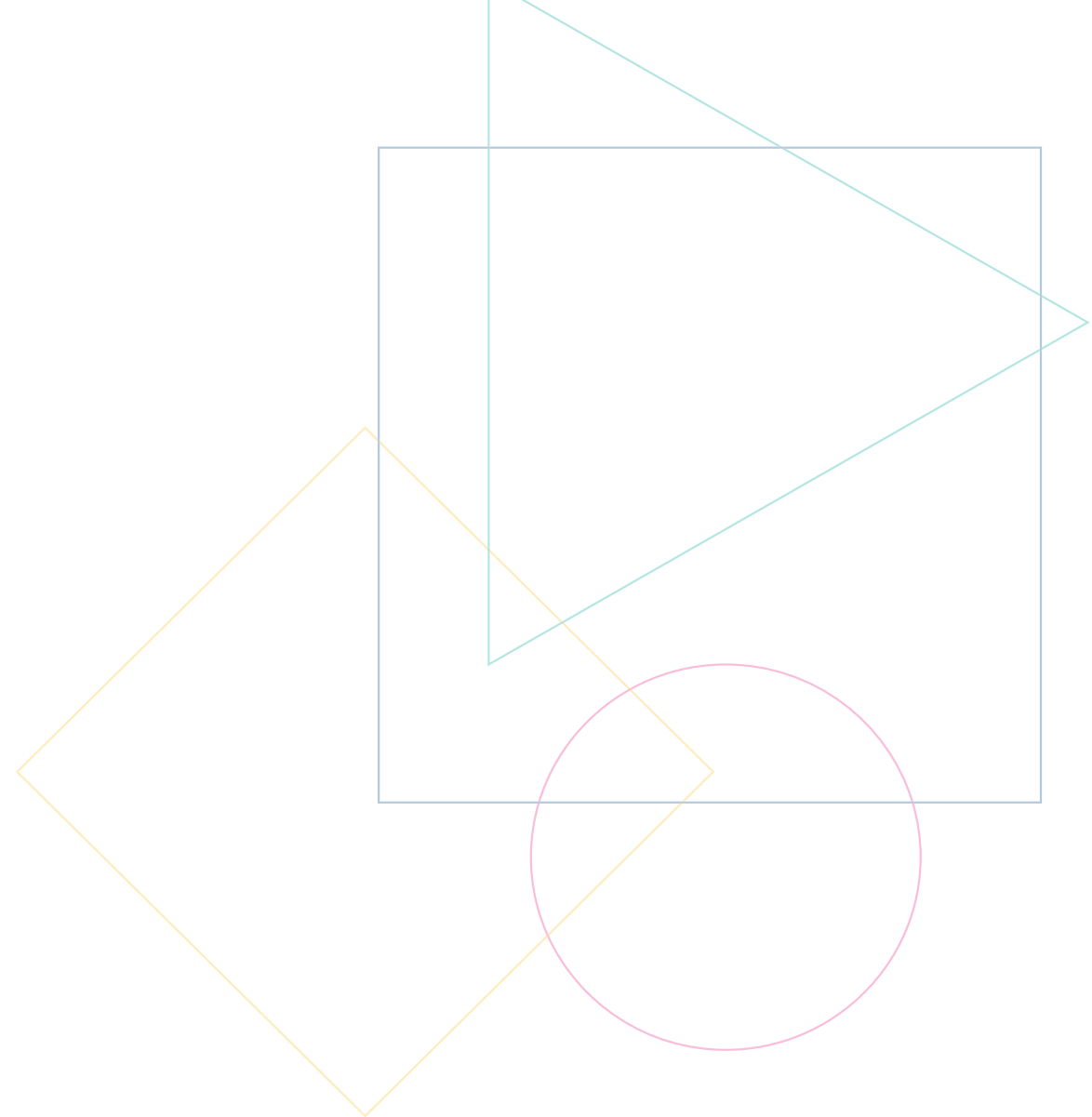
20 yıl sonra yolu Sabancı Üniversitesi'nden geçmiş insan sayısı da bugüne oranla çok artacak. Bir üniversiteyi var eden ve kıymetlendiren en önemli unsurlardan birinin mezunları olduğuna inanıyorum. Artacak ve dünyanın dört bir yanına yayılacak mezunlarının, buradan aldıkları eğitim ile yaratacakları farkın, katkılarının ve etkilerinin de o dönemde üniversitede çok hissedileceğine inancım tam.

Yolunuz Sabancı Üniversitesi ile kesişmeseydi nerede ve nasıl olurdunuz?

Sabancı Üniversitesi'nin farklılıklarından biri de tüm öğrencilerinin almakla yükümlü olduğu dersler arasında Toplumsal Duyarlılık Projeleri (CIP) olması. Buradan mezun olan herkesin hangi programı bitirirse bitirsin, sadece okuduğu alanda bilimsel olarak donanmasının yeterli olmadığını, aynı zamanda aktif vatandaşlık kavramı ile tanışmış, topluma karşı sorumlu bireyler olmasını arzu eden bir üniversite Sabancı Üniversitesi. Ben de ilk yıl üniversiteye girdiğimde bu dersi almıştım elbette.

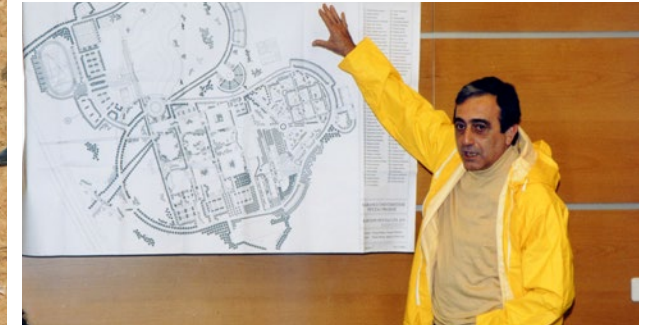
1999 senesi aynı zamanda İzmit depreminin de yaşandığı seneydi ve henüz okul yeni açılmışken oradaki ihtiyaçlara el uzatmamak o zamanın gençleri olarak

düşünülemezdi. CIP dersinin de hem şekillenmesi hem de başlangıcında bunun büyük etkisi olmuştu. Dersi aldıktan sonra mezun olana kadar CIP'nin bir parçası olmaya devam ettim, önce süpervizör sonra danışman olarak. Üniversite hayatımın en büyük kısmı sosyal sorumluluk projelerinde ve CIP içinde geçti diyebilirim. Orada edindiğim dostluklarımın çoğu hayatımda baki kaldı. Ve elbette en önemlisi CIP içindeki deneyimim mezuniyet sonrasındaki kariyer yolumu çizdi. Eğer Sabancı Üniversitesi'nde okumamış olsaydım belki farklı bir alanda, belki benzer bir alanda ama çok farklı bir rota ile hayatımda ilerlemiş olacaktım. Bugün üniversiteli gençlere toplumsal sorumluluklarını hatırlatabildiğim, sahaya çıkarak her birinin ufak ufak da olsa fark yaratabildiğini onlara gösterebildiğim ve büyük keyif ile yürüttüğüm işime ulaşan yolun ilk adımlarını da 20 yıl önce Sabancı Üniversitesi'nde attım diyebilirim.

Üniversitenin ilk günlerinden...

Sabancı Üniversitesi

Orta Mahalle, Üniversite Caddesi No: 27
34956 Tuzla-İstanbul
Telefon : (0 216) 483 90 00
www.sabanciuniv.edu